

Aleksandar Đaja

MANSARDA

scenario za igrani film

(prema istoimenoj autorovoj tv seriji)

Beograd, 2006.

U l o g e :**MARKO**

Nesvršeni student slikarstva, završio školu pantomime u Parizu, pomalo luckast, želi da postane veliki slikar, zaljubljuje prirode.

VERA

Njegova mlađa sestra, gluvonema, šarmanтна i ljupka, predaje tekstil i umetničke predmete u Školi za učenike sa oštećenim sluhom, karakterna.

GVOZDEN

Predsednik Kućnog saveta, potpukovnik u penziji, bivši vojni obaveštajac kome je uglavnom dosadno, bori se protiv «onih».

GĐA KRUNA

Stara beograđanka koja je, zapravo, vlasnica nacionalizovane zgrade u kojoj stanuje u manjem stančiću, voli Veru i nastoji da je dobro uda. Logično, ne podnosi Gvozdena.

MINA

Mlada glumica i pevačica, kojoj je karijera u usponu, takođe zaljubljuje prirode.

NENAD

(Kapiten košarkaškog tima iz parka: «Dorćol kings», gimnazijalac, ne voli školu, ali zato voli sve ostalo. Vođa «Pokreta dečjeg otpora» protiv pretvaranja parka u javnu garažu na tri sprata. Glavni GVOZDENOV obaveštajac.

PEĐA, pozorišni reditelj.

CECA, Verina najbolja drugarica,

JOVANA, Nenadova simpatija, učenica osmog razreda.

ALEKSA, sumnjiva ličnost.

**Sekvenca 1.
PREMIJERA**

1. ENT. MANSARDA

VERA se budi. Ustaje iz kreveta. Odlazi u kupatilo. Umiva se. Pere zube. Rasčešlja kosu. Vraća se. Prilazi čajnoj kuhinjici, stavlja džezvu za kafu. Pogled joj privuče sijalica koja zasvetli kraj ulaznih vrata. Ona priđe vratima. Otvori ih. Sa spoljne strane je Marko sa dva kofera kraj sebe i velikim štafelajem u rukama! Ona se vidno iznenadi kad ga ugleda. On spusti koferu i progovori, glasom i gestom. Ona se izražava samo gestom.

MARKO
Zdravo, sestrice, kako si?
VERA
Marko, otkud ti iz Pariza...!?
MARKO
Duža priča...Mogu li da uđem?
VERA
Naravno! Uđi, raskomoti se. Stavila sam kafu, može?
MARKO
Kafa će biti super, baš si srce!

MARKO uđe, spusti koferu, sedne u fotelju. Ona sedne prekoputa njega, u drugu fotelju. MARKO gleda oko sebe.

MARKO
Baš ti je «kul»ova nova gajba.
VERA
Sredila sam je. U stvari, oduvek sam želela da živim na mansardi.
A, kad si ti stigao?
MARKO
Malopre...Avion je kasnio tri sata, bolje da sam se iz Pariza dovezao kočijom, ko u vreme musketara!
VERA
Čekaj... Da se nisi posvađao sa ujka Pjerom?
MARKO
Zavisi, kako se uzme...
VERA
Znači, jesi...Kad se vraćaš?
MARKO
Nikad!
VERA
Kako? A tvoje slikanje?
MARKO
Ne rade slikari samo u Parizu. Ima ih i u Beogradu. Kao ti, na primer.
VERA
Ali, toliko si želeo da odeš u Pariz?

MARKO

Znaš kako je rekao Cezar kada je osvojio Galiju: «Dođoh, videh, pobedih!» Dobro, ja nisam baš pobedio - ali, sam otišao i video. Bilo kako bilo, sada sam ovde.

VERA

Pa, gde ćeš da stanuješ...?

MARKO

Nemam pojma, naći ću nešto...

VERA

Ostani kod mene.

MARKO

Ne, to ne dolazi u obzir!...Mada, možda samo par dana dok ne nađem gajbu, onda odoh. Neću ti smetati.

VERA

Šta pričaš?! Ostani koliko hoćeš, uopšte mi ne smetaš.

MARKO

Mala moja sestrice, ti si anđeo, ja to znam..Čim nekako sredim svoj uzburkani ljubavni i slikarski život, postaću drugi čovek. I znaš šta: ipak želim da završim tu likovnu akademiju. Nema smisla, imam još samo nekoliko ispita, pa da diplomiram!... Vri kafa!

VERA brzo ode do šporeta. Zakuva kafu, posluži je i opet sedne naspram MARKA.

VERA

I... pričaj? Kako je bilo u Parizu?

MARKO

Šta da se priča? Kažu: vidi Pariz pa umri! E, baš da im ne umrem. Slikao sam portrete po ulicama i tražio nekog galeristu da me progura.

VERA

Jesi li ga našao?

MARKO

Ma, kakvi...Ali, sam zato završio kurs pantomime u školi «Marsela Marsoa».

VERA

Pantomima? Hajde, pokaži mi nešto. Molim te!

MARKO izvede neku pantomimsku radnju. Nas primer: pije kafe, bez upotrebe šoljice. VERA se smeje.

MARKO

Kako je tebi? Još uvek predaješ «tekstil» u Školi za decu oštećenog sluha?

VERA

Da! Ali, ne samo tekstil. Učim i svemu i svačemu: kako da slikaju, kako da mešaju boje, kako da raspoznaju ono što je vredno i lepo u istoriji umetnosti.

MARKO

Poznajući tebe, ti ih učiš kako da raspoznaju i sve što je lepo u životu uopšte.

VERA

A ti , kao i uvek, preteruješ...

MARKO

Znam ja šta pričam...Nego, ti si,ipak, kostimograf. Radiš li kostime za neku novu pozorišnu predstavu?

VERA

Da, baš sam usred jednog posla...Dođi da vidiš skice!

Povede ga do svog kompjutera. Otvori folder, uključi slajd-projeksiju mnoštva skica za kostime (Na primer, za predstavu «Poljubi me, Kejt», Pozorišta na Terazijama).Ulazna vrata se naglo otvore, užurbano i uspaničeno uđe MINA i krene pravo, kao da je u svojoj kući, ka VERINOM stočiću za šminku.

MINA

Nećeš mi verovati: nestala mi je maskara, i to baš na dan premijere!

VERA

Marko ovo je Mina, nova stanarka u zgradi i moja najbolja prijateljica!

MARKO skoči iz fotelje vidno impresioniran MININOM pojavom i pruži joj ruku.Ona se rukuje.

MARKO

Marko -Marso, slikar i pantomimičar iz Pariza.

MINA

Mina, glumica ovdašnja.

MARKO

Ljubim ruku, madmoazel.

MINA

Mersi...Vera, dolaziš li večeras na premijeru?

VERA

Dolazim, sigurno.

MINA

Našla sam maskaru. Hvala ti, srce si! Povedi i svog brata pantomimičara iz Pariza!... Orevoar,vidimo se u Pozorištu!

MINA, brzo kao tajfun, kako je i ušla, tako i izađe kroz vrata.

MARKO

Super ti je ova drugarica...A, kakva je to predstava?

VERA

Ne znam, videćemo večeras. Nego, znaš šta: ja moram da se pripremam za časove, a za tebe je najbolje da se raspakuješ.

MARKO

Dogovoreno. Nego, gde da smestim štafelaj?

VERA

Hoćeš da slikaš?

MARKO

Naravno, moram da slikam svakog dana, radi treninga. Kao bokser!

VERA

Smesti ga tamo u ugao. Što se spavanja tiče, moraćeš na onaj trosed ispod grede. Nemam dve spavaće sobe.

MARKO brzo priđe VERI i poljubi je u obraz.

MARKO
Savršeno! Niko nema mlađu sestricu kao što ja imam!
VERA
Niko nema starijeg brata, kao što imam ja!

MARKO ode sa koferima i štafelajem. Na ulaznim vratima zasvetli sijalica i začuje se zvonce. VERA otvori vrata. Na njima je GVOZDEN koji brzo uđe i povuče VERU u »bezbedni kutak«.. Pre no što progovori, ponovo se osvrne svuda oko i iznad sebe, proveravajući ima li prislušnih uređaja.

GVOZDEN
«Oni» dolaze...!
VERA
Ko...?
GVOZDEN
«Oni»! Imam izveštaj od svog specijalnog obaveštajca sa terena: na redu je parkić!
VERA
Ne razumem...
GVOZDEN
Vera, slušaj me pažljivo. Ovo ću reći samo jedanput: hoće da unište naš lepi parkić i da na tom mestu naprave garažu na tri sprata – i benzinsku pumpu!
VERA
Ali, ko?
GVOZDEN
Ništa više ne mogu da kažem, i ovako sam mnogo rekao. Zakazujem vanredni sastanak Kućnog saveta na ovom istom mestu za sutra u 10 sati! Prijem!
VERA
Dobro, prijem...

Pojavi se MARKO sa paletom i četkicom u ruci, u radnom mantilu isflekanom od raznih boja. GVOZDEN se prenerazi kad ga ugleda!

GVOZDEN
Šta!? Špijun...!
VERA
To je moj brat, Marko. Stanovaće kod mene neko vreme.
MARKO
Dobar dan.
GVOZDEN
Brat?...Jesi li sigurna?
VERA
Naravno da jesam.
GVOZDEN

Vera, proveri ti to još jedanput!...Ne zaboravi: sutra!
 VERA
 Razumem, sutra.
 GVOZDEN
 Zdravo!

Žurno, jednako oprezno kao što je i došao, pođe ka izlaznim vratima. Na njima još jedanput zastane, ponovo osmotri MARKA i krajnje sumnjičavo zavrti glavom. Izađe.

MARKO

Koji ti je ovaj moron?
 VERA
 Gvozden, predsednik Kućnog saveta. Inače, potpukovnik u penziji.
 MARKO
 Vidi se da je dugo boravio u «posebnim uslovima».
 VERA
 Nije tako loš...mislim, kad se čovek navikne na njega.

Ponovo svetli sijalica i čuje se zvonce. VERA otvara vrata. Ulazi GĐA KRUNA. I ona nastupa dosta konspirativno, takođe se osvrćući za sobom u proveri da li je neko prati.

GĐA KRUNA
 Šta je hteo onaj matori?

VERA
 Ima nešto važno sutra da nam saopšti.
 GĐA KRUNA
 Ha! Sve što je imao da kaže, on je rekao još 45-e! (Spazi Marka)...lju! Ko je ovo?
 VERA
 Da vas upoznam: to je Marko, moj brat.
 GĐA KRUNA
 Jesi li sigurna da ti je brat?
 VERA
 Naravno da jesam!
 GĐA KRUNA
 Šta ja znam, danas se ljudi lažno predstavljaju...Hm, dakle brat.
 Pa, dobro...Zdravo mladiću...
 MARKO
 Bon žur, gospođa...
 GĐA KRUNA
 Gospođa Kruna.
 MARKO
 Gopspođa Kruno. Drago mi je da sam vas upoznao.
 GĐA KRUNA
 More, mante se mladiću tih tričarija...A, što ste tako musavi i isflekani?
 MARKO
 Takav mi je posao. Ja sam,znate, slikar.

GĐA KRUNA

Ma, nemojte! Slikar? A, od čega živite?

MARKO

Snalazim se...

GĐA KRUNA

Pa da, danas se svi «snalaze»...Niko ništa i ne radi.

MARKO

Izvinite, moram da nastavim posao.

MARKO ode u drugi deo mansarde, prema svom štafelaju. VERA i GĐA KRUNA ostanu same, okrenute jedna prema drugoj.

VERA

Gđa Kruno, da pristavim čaj?

GĐA KRUNA

Ne, ne, hvala ti, drugi put, krenula sam u samoposlugu. Samo sam svratila da proverim onog smutljivca Gvozdena...Brat, kažeš?

Nije... nešto drugo?

VERA

Nije, gđa Kruno, stvarno mi je brat. Boravio je neko vreme u Parizu kod našeg ujke, slikajućipo ulicama...Biće ovde dok ne nađe neki stan.

GĐA KRUNA

Dobro, dobro, nisam ja neki agent kao Gvozden, pa da ispitujem.

Samo, da ti kažem: mlada si, lepa...

VERA

Ma, nemojte...

GĐA KRUNA

Nemoj mnogo da čekaš, vreme leti. Ja to najbolje znam. A, vidim i kako te mladići gledaju.

VERA

Ali...

GĐA KRUNA

Nema «ali»! Volim te kao svoju ćerku i želim ti sve najbolje! A sad idem, razgrabiće sav svež hleb, a onda moram da jedem one njihove prepečene crepove, s kojima možeš čoveku da razbiješ glavu!...Zdravo, Vera – pazi se!

VERA

Doviđenja, gđa Kruno.

GĐA KRUNA izađe. MARKO se pojavi, ovoga puta definitivno umazan svim bojama po licu i telu – noseći u rukama košarkašku loptu!

MARKO

Sestrice, neko me je gađao loptom...!

Zvonce i svetlo na ulaznim vratima. Uđe NENAD u košarkaškom dresu, osmotri situaciju...

NENAD

Ćao, Vera! Izvini, uletela nam je lopta kroz tvoj prozor...(Marku)
Mogu li da je uzmem?

MARKO

Ćekaj, polako...Kako si uspeo da kořarkařku loptu ubaciř kroz prozor na mansardi?!

NENAD

Pa, deřava se...Malo jaći ťut, i ode!

MARKO

Ode?...Na peti sprat?

NENAD

Nisam ja: pucao je neki bilder, diže tegove od jutra do mraka.
Kažem mu lepo: nije ti ovo teretana, lopta treba samo da klizne preko pristiju – a on, ko kamena s ramena!

MARKO

Ma, nemoj? I bař na moje platno?

NENAD

Izvini, nije namerno...

VERA

Marko, daj mu loptu, paziće deca drugi put...

MARKO

(Nevoljno mu vrati loptu) Oni treba da se takmiće u bacanju kugle, a ne da igraju kořarku

NENAD

(Uzme loptu i pruži mu ruku) Hvala. Ja sam Nenad.

MARKO

Ja sam Marko.

NENAD

Super! Ćao, Vera!

NENAD izađe iz stana, lupkajući loptu o pod.

MARKO

řta je tu super? Kakav ti je, bre, sestrice, ovo komřiluk? Da nema Mine, rekao bih da sam u psihijatrijskoj ustanovi.

VERA

A da nema kupatila, odmah bi te izbacila iz stana!...Pravac: tuř, napred – marř!

2. EXT. PARKIĆ.

VERA izlazi iz zgrade sa torbom o ramenu. Vidimo da odlazi na posao. Prolazi kroz parkić koji se nalazi između visokih zgrada. U parkiću puno dece. Manja deca su u pesku, veća na ljuļaškama, a najveća igraju basket pod jednom kořarkařkom tablom. Ona priđe mladim kořarařima. Oni naćas prekinu igru, a iz ekipe se izdvoji jedan dećak koji dođe do VERA. To je NENAD. On neřto objařnjava VERA, a zatim se pozdrave na kořarkařki naćin, lupnuvři řakom o řaku. Vera nastavi dalje, a NENAD se vrati u igru. Na okolnim klupama sede roditelji, penzioneri, slućajni prolaznici, itd...I deca i roditelji pozdravljaju Veru: vidimo da je ona poznata i omiljena lićnost u kraju.

3. ENT. ŠKOLA.

VERA drži svoje uobičajene časove.

4. EXT. PARKIĆ.

Iz zgrade izlazi i Marko, lepo obučen i doteran za pozorište. I on prolazi kroz parkić, gde na radost dece, ali i njihovih roditelja, izvodi odabrane pantomimske bravure!)

5. ENT. POZORIŠNA SALA.

(Pratimo odabranu, ili završnu scenu iz predstave Pozorišta na Terazijama, »Briljantin«, u kojoj igra Mina Lazarević. Kraj predstave. Glumci sa Minom se klanjaju publici. Kamera švenkuje na prvi red, u kome oduševljeno aplaudiraju Vera i Marko).

6. EXT. ZGRADA.

«Taksi» se zaustavlja ispred VERINE zgrade. Noć je. Iz njega u veselom raspoloženju izlaze VERA, MINA I MARKO i PEĐA. Ulaze u zgradu.

7. ENT. MANSARDA.

Deo mansarde koji služi za dnevni boravak. Tu su MARKO, VERA i MINA i PEĐA. Čuje se muzika sa stereo-uređaja. Pored kompjutera su MINA, PEĐA i VERA. VERA pokazuje na monitoru svoje skice kostima.

MINA

Peđa, jesam li ti rekla da moja komšinica Vera radi fenomenalne kostime?

PEĐA

Pa, ovo, zaista, ko da je pravljeno za moju novu predstavu!

MARKO upravo otvori šampanjac. Svi se okupe oko trpezarijskog stola. Natoči se šampanjac. Otpiju po gtljaj.

MINA

Šta da vam kažem: svaka vam je predstava priča za sebe. Ali, premijera, to je nešto posebno! Užasno sam nervozna pred svaku premijeru, ne spavam po tri noći pre toga! Ne samo da ne spavam, nego, ništa i ne jedem! Štaviše, ne pijem vodu, sokove, ništa! Čak danima i ne dišem!

MARKO

Nije moguće?!

MINA

Ne verujete mi? Zašto?

MARKO

Ako ne dišete, mislim, kako se onda... ne ugušite?

MINA

Glupost! Zašto bi svako ko ne diše, morao i da se uguši? Kad ste videli, na primer, aligatora u zoološkom vrtu da diše. Ja ga nisam videla nikad!

MARKO

Ne bih da poredim vas i aligatora...

PEĐA

Pa, i nema neke bitne razlike...

MINA

Peđa, oslobodi me malo svog prisustva i nastavi da sa Verom gledaš kostime. Hvala!...(Peđa i Vera se opet povuku za kompjuter.) A vi maestro, možete slobodno da nastavite svoja poređenja: ja zaista imam zube, a umem i da progutam svakoga ko mi se mnogo približi.

MARKO

Bože, strašno! Zašto nisam upozoren da ću večeras u pozorištu biti u smrtnoj opasnosti?

MINA

A, ne! Večeras ste bili bezbedni: nakon premijere sam uvek predivno raspoložena!...Vera, kako se te bi dopala predstava?

VERA

Ne pamtim da sam se skoro negde tako divno zabavljala!

MARKO

Meni se naročito dopala vaša uloga. Vi, naprosto, zračite sa scene...kao rentgen-aparat!

MINA

Kao rentgen? Fantastično!...Je li to u Parizu običaj da se žene upoređuju sa rentgenom?

MARKO

Ne, zbilja, ne. U pitanju je moj istančani smisao za crni humor.

MINA

Zaista je toliko «istančan» da ga je gotovo nemoguće primetiti...Deco, hoćemoli večeras da se napijemo?

VERA

Ti znaš da ja ne pijem...

MINA

Znam! Ali, nisam ni rekla da nešto popiješ, već da se napiješ?...Jesam li u pravu, gospodine «rentgenu»?

MARKO

Sto- posto ste u pravu, gospođice «aligatorko». Da se napijemo, pa šta bude!

MINA

Eto, kako se ja odmah sporazumem sa ljudima iz civilizovanog sveta!...Hajde, Vera, šalim se, znaš da ni ja ne pijem. Čašicu-dve i na spavanje! Važi?

VERA

Dobro, samo jednu, za premijeru...!

MINA

Eto, pade dogovor dok kažeš: keks!...Msje «rentgenu», hoćete li biti ljubazni da nam sipate piće?

MARKO

Samo pod jednim uslovom?

MINA
 A, to je?
 MARKO
 Da mi ne odgrizete ruku...!

Svi prsnu u smeh!. MARKO ode prema kuhinjici da natoči piće. VERA pogleda kroz otškrinut tavanski prozor ka nebu. Kamera kreće za njenim pogledom prema mračnom nebeskom svodu, na kome svetlucaju hiljade zvezda. Smeh se blenduje u OFF-u.

8. EXT. BALKON.

Kamera se sa nebeskog svoda spušta naniže. Prolazimo pored VERINOG balkona, na kome kroz osvetljen prozor možemo da vidimo VERU, MARKA, PEĐU i MINU iz prethodne sekvence, a zatim nastavi da klizi sve do ulice. Tamo, sakriven u polumraku, prekoputa čuči «opštinski špijun», ALEKSA i dogledom prati šta se zbiva u VERINOM stanu. Najednom prođu kola za polivanje ulica i isprskaju ga, skroz-naskroz!

Sekvenca 2
 «ONI» DOLAZE

1. ENT. MANSARDA.

Na okupu su svi relevantni stanari zgrade: VERA, MARKO, MINA, GVOZDEN, GĐA KRUNA I NENAD. Počinje vanredni sastanak Kućnog saveta. Predsedava GVOZDEN.

GVOZDEN
 Drugarice i drugovi, dame i gospodo, otvaram 74-i vanredni sastanak Kućnog saveta naše zgrade. Prva tačka dnevnog reda: Poverljiva informacija o tajnim operacijama neprijateljskih formacija u vezi sa okupacijom našeg Parkića, a u cilju preimenovanja njegove funkcije i fizičke likvidacije. Druge tačke – nema. Da li se usvaja predloženi dnevni red? Ko je «za»?

Svi podignu ruke, sem GĐE KRUNE koja , tobož nezainteresovano, radi nekakav hekleraj.

Jedan, dva, tri...Vi, gospodjo Kruno, vi ste protiv?
 GĐA KRUNA
 Molim? Protiv čega?
 GVOZDEN
 Protiv usvajanja dnevnog reda?
 GĐA KRUNA
 Šta vam pada na pamet! Ja sam «za», kao i ostali!
 GVOZDEN
 Zašto, onda, ne podignete ruku?
 GĐA KRUNA

Zato što heklam! Kako da heklam i da dižem ruku, nisam ja cirkuski akrobata.

GVOZDEN

Hm, ne znam kako to da protumačim, ali, dobro, da ne gubimo vreme, jer je neprijatelj uvek budan i samo čeka priliku za akciju! Jesu li spuštene roletne?

VERA

Jesu, čika-Gvozdene...

GVOZDEN

Je li prekontrolisana ventilacija, da se neko od neprijatelja nije kroz nju infiltrirao?

MINA

Gospodine Gvozdene, vi to ko u «Balkanskom špijunu»? Sve je provereno, dajem vam časnu pionirsku reč! Jedino šta se kroz ventilaciju infiltriralo, jeste smrad od kiselog kupusa!

GĐA KRUNA

Pa da, to ona matora Topalovička pretače bure. Već pedeset godina se svađam s njom oko toga.

MARKO

Molim vas, ostavite sad kupus i ostalu turšiju. Pređimo na stvar, ja sam umetnik i moram da radim.

GVOZDEN

Tako je! Svi moramo da delamo hitro i odlučno, jer ovoga puta ih konačno držimo u šaci! Tačnije, držimo ih u disketi!...Ali, u čemu je razlika: šaka ili disketa, biti ili ne biti, to je pitanje. A, sada, moj specijalni obaveštajac sa terena: Nešto, sine, dokazni materijal broj 1!

NENAD

Razumem, gospodine potpukovniče!

NENAD polako, važno i bez reči, izvadi iz tajnog unutrašnjeg džepa svoje jakne disketu i podigne je uvis. Svi se polako okupe oko njega gledajući u disketu. On krene prema kompjuteru, a ostali, kao poslušni kućići, krenu za njim. Zastane kraj kompjutera, hoće da stavi disketu u kućište..ali se onda predomisli ... Veoma sumnjičavo pogleda oko sebe, u vis...

NENAD

Da li je krov pokriven?

GVOZDEN

Potvrdno! Još od sinoć na njemu dežura Mita-odžačar.

NENAD

O.K....Stani!

MINA

Šta je opet? Ja imam snimanje pre podne...

NENAD

Detektujem sumnjive zvuke iz kupatila...? (u kameru) Čujete li i vi nešto?

GĐA KRUNA

To šušti voda! Bubuljičavi Petronijević se već trideset i osam godina brije uvek u 10 sati u pušta vodu ko da poliva ulicu!

GVOZDEN

Nešo, stavi disketu, pa šta bude! Uostalom, ovo će i onako da eskalira u rat do istrebljenja! Treba biti spreman na gubitke...Gledajte pažljivo!

NENAD stavi disketu u kućište. Klikne na «mišu», ukuca nešto u tastaturu i na monitoru se ukaže nekakav dokument. Svi se skupe oko kompjutera, vireći jedno drugom preko ramena. Duža pauza...A, onda, najednom GVOZDEN kine iz sve snage. Svi se trgnu ko da je usred njih pala bomba!

GĐA KRUNA

Gvozdene, crko dabogda! Ako još jedanput ovako kineš, dobiću infarkt!

GVOZDEN

Izvinjavam se, proveo sam prethodne dane u izviđanju, a napolju je još uvek proladno.

VERA

Šta je ovo?

NENAD

To je super-tajni dokument do koga sam došao izlažući svoj život ogromnom spletu vanserijskih opasnosti...

MARKO

Dobro, dobro, shvatili smo da si Džems Bond, ali, reci nam šta ovaj papir predstavlja?

GVOZDEN

Ja ću da objasnim: Dakle ovaj, kako ste se amaterski izrazili: «papir», zapravo je ugovor zaključen između «onih» i «ovih» - o uništenju našeg divnog malog Dunavskog parkića i njegovog pretvaranja u garažu na tri sprata, sa pratećom benzinskom pumpom za snabdevanje gorivom: šlepera, drumskih krstarica, kao i svih plovnih objekata u tranzitu na Dunavu, od turističkih brodova do rečnih tankera...!

MARKO

U, jebo te...

VERA

Marko, ne psuj!

MARKO

Izvini, sestrice, omaklo mi se.

VERA

I dalje ne razumem: ko su «oni», ako «ovi»?

GVOZDEN

E, dušo moja, u tome i jeste suština Novog svetskog poretka. Nko ne zna ko su «ovi», a ko «oni». Još gore: «ovi» i «oni» stalno menjaju mesta: čas su «ovi»-«oni», a –čas «oni», «ovi»!

NENAD

A sad, ono najvažnije: moja specijalna operativna grupa, odnosno, moji košarkaši iz parka, organizovali su danonoćno osmatranje ljudi i pojava u našem parkiću. I, evo: video –zapis kao dokaz da je akcija neprijatelja uveliko u toku. Molim vas, priđite.

NENAD izvuče video-kasetu iz drugog tajnog džepa. Priđe video-rikorederu. Svi u gomili opet poslušno krenu za njim. NENAD stavi kasetu u aparat, ali, pre no što

uključi dugme, opet se trgne...Začuje se neka silna buka, kao neko kotrljanje koje se izgubi u dubini zemlje...

MINA

Hej, ljulja se...Zemljotres!

GVOZDEN

Ne mogu da verujem...Koriste raketni bacač!

GĐA KRUNA

Iju! Tako je bilo i pred aprilski rat: ja hekleraj u ruke, a Švabe bombe na glavu.

MINA

Gđa Kruno, vi mu dođete kao neki baksuz...

GVOZDEN

Ma, šta pričate: kakav zemljotres, kakave bombe, kakav rat... To je Mita-odžaćar propao kroz odžak!...Nenade, nastavi.

NENAD

Razumem, generale!

GVOZDEN

Mali, ne zezaj...!

NENAD

Razumem, gosn. potpukovniče Gvozdene...Dakle obratite pažnju: ovo je snimak «njihovog čoveka», Alekse, kako premerava naš Dunavski parkić, što je prva faza logističke opservacije terena pre ofanzive buldožera!...Tejp, kreni!

2. EXT. DUNAVSKI PARKIĆ.

ALEKSA sa geometarskom pantljikom u ruci, stalno se osvrćući oko sebe, u pustom parkiću, jer je rana zora, premerava ga uzduž i popreko. Materijal se pušta ubrzano, kao «slep-stik» komedija, sa odgovarajućom pratećom muzikom iz nemih filmova.

3. ENT. MANSARDA.

Svi su ponovo okupljeni u dnevnom boravku.

GVOZDEN

Dakle, to bi bilo to. Unesite u zapisnik sledeće...

MINA

Ko vodi zapisnik?

GVOZDEN

Šta? Ovako važan sastanak bez zapisnika?

MINA

Šta će vam zapisnik? Zar nije bolje da sve zapamtimo. Zamislite da naš zapisnik dopadne u ruke neprijatelju, šta bi se desilo?

GVOZDEN

Mina, imaš pravo. Ovo ću reći samo jednom, a vi pamтите...

MARKO

Ne valja ni to: šta ako nas neprijatelj zarobi i baci na muke, neko može i da propeva...

MINA

Bojim se da bi u tom slučaju, ti bio prvi solista..

GĐA KRUNA

Deco, nemojte da tupite, imam ja danas i druga posla, sem da vodim ratove!

GVOZDEN

U redu. Slušajte, onda, pažljivo. Taktika odbrane našeg malog Dunavskog parkića pred naletom moćnog agresora, odvijaće se u više faza. Moramo biti strpljivi, odlučni, ali i spremni na žrtve. Ali, zato, pobjeda nam nikako ne može izmaći!...

4. EXT. DUNAVSKI KEJ.

VERA i njena, takođe gluvonem adругarica, Ceca, «džogiraju» dunavskim kejom na Dorćolu, po lepom, ali prohladnom i vetrovitom prolećnom danu. Stignu do kraja keja, okrenu se i, zadihane, laganim korakom, upute nazad.

VERA

Baš sam se umorila. Ti ovako svaki dan?

CECA

Da, svaki.

VERA

I kad je snežna mećava?

CECA

(nasmeje se) Onda je najinteresantnije!

VERA

Ja nemam toliku upornost. Ponekad me mrzi i da ustanem iz kreveta.

CECA

Ma, šta pričaš? Ti si najvrednija od nas.

VERA

Bila nekad. Sada bih volela da nešto u životu promenim. Da negde otputujem.

CECA

Na more?

VERA

Ne... negde daleko, jako daleko... U neke egzotične predele, na kraju sveta.

CECA

Možda ćeš tu želju i ostvariti.

VERA

Ne verujem. Za to treba puno novca.

CECA

Zaradićeš ga...Ili ćeš se udati za milionera.

VERA

Misliš?

CECA

Što da ne? Šta ti fali: mlada si, lepa si...

VERA

I gluva.

CECA

Pa šta? Mnogi muškarci bi dali bogatstvo samo da imaju ženu koja ne može da im zvoća.

VERA

Ti nisi normalna! To je crni humor!

CECA

Nije! Pitaj nekog muškarca, pa ćeš videti...Koliko je sati?

VERA

(pogleda na sat) Skoro će jedan.

CECA

Da ne zakasniš u školu?

VERA

Neću. Nemam prvi čas...A, kako je tebi u braku?

CECA

Savršeno. Oboje smo gluvi i kada se posvađamo, komšiluk ne može da nas čuje.

VERA

Hej, dosta s tim crnjacima. Baciću te u Dunav! Ozbiljno te pitam.

CECA

Mnogo se nešto o tome raspituješ...Da se nisi zaljubila?

VERA

Nisam. Ali, možda ću uskoro. Moja komšinica, gđa Kruna, kaže da mi je vreme.

CECA

Pa, onda se zaljubi!

VERA

Ne može to kad ti hoćeš!

CECA

Zašto da ne? Pogledaš u kalendar i kažeš sebi: eto, danas je petak, 13-i, baš najbolji dan za zaljublivanje!

VERA

Pre svega, danas nije petak...

CECA

A nije ni trinaesti...

VERA

Onda ništa, zar ne?

CECA

Danas ništa, ali sutra, ko zna: možda baš sutra naiđe princ na belom konju i zatraži ruku princeze Vere!

VERA

Znaš šta, u pravu si. Sutra idem – na hipodrom! (Pogleda na sat)

Ali, sada moram prvo u školu . Vidimo se, čao!

5. ENT. ŠKOLA.

U kancelariji direktorke vidimo MARKA, VERU i GOCU, kako se nešto dogovaraju. VERA gestovima objašnjava nešto GOCI, iz čega zaključujemo kako hvali svog brata. MARKO, pak, odmahuje glavom u stilu «ma, ona preteruje!». Najzad, dogovor je, izgleda, sklopljen: MARKO i GOCA se rukuju. MARKO i VERA izađu iz kancelarije.

Oni idu školskim hodnikom. Zastanu kraj dve učionice, okrenute jedna naspram druge. VERA gestom pokaže MARKU da mu «drži palčeve», on sumnjičavo zavrti glavom, a zatim oboje uđu u svoje učionice. Zatvore vrata za sobom.

Paralelna montaža:

MARKO u učionici sa decom drži čas pantomime na jednu odabranu temu.

VERA u drugoj učionici drži svoj čas o tekstilu.

Ostale aktivnosti tokom boravka u školi...

(Napomena: Sekvenca će se naknadno scenaristički obraditi, ali će poseban akcenat, ipak, biti posvećen jednoj kontrolisanoj improvizaciji, koja treba da donese efekat dokumentarnosti i autentičnosti dešavanja.

6. EXT. PARKIĆ.

ALEKSA , kao da je u nekoj tajnoj misiji, tobož nezainteresovano šeta po parkiću, u kome, iako pada veče, još ima dece i njihovih roditelja. Gleda oko sebe ispod oka, a onda nešto zapisuje u malu beležnicu, pošto prethodno oliže «mastiljavi plajvaz»!

Prolazi pored gupe dečaka koji ubacuju loptu u jedan koš. Među njima je NENAD koji zastane u igri, izvuče se u stranu, a onda, zaklonjen iza drveta, izvuče iz šorca mali «poket» foto aparat i škljocne nekoliko puta za ALEKSOM. Međutim, iza leđa mu se pojavi MINA koja ga lupne po ramenu. On se trgne vidno preplašen, a onda mu se na licu pojavi izraz olakšanja kad shvati ko je u pitanju. Kratak razgovor između njih dvoje, a zatim se MINA uputi ka ulazu u zgradu, a NENAD vrati košarci.

Švenk na autobusku stanicu kraj parkića: iz vozila izlaze MARKO i VERA.

7. ENT. MASARDA.

Vrata se otvaraju i ulaze MARKO i VERA. Međutim, iznenađeno i uplašeno zastanu, jer je u kupatilu svetlo i čuje se šum vode. MARKO i VERA obazrivo krenu prema kupatilu. Začuje se šum, MARKO uplašeno otkoči iza VERA! Polako pridju vratima od kupatila, prvo VERA, a MARKO iza nje. Kako pridju vratima od kupatila prestane šum vode. Oni zastanu, čekaju par sekundi, krenu da otvore vrata – ali, pre njih, vrata otvori MINA! Oni uplašeno otkoče, a iz kupatili izađe MINA u bade - mantilu, sa opranom kosom umotanom u peškir:

MINA

Virite, virite?... Vera, srce, izvini što sam ovako upala, ali, kad si mi dala ključ od svog stana, moraš biti spremna na sve.

MARKO

Ma, ti nisi normalna, zamalo da se šlogiram!

MINA

Najiskrenije se izvinjavam – ali, šta mogu, viša sila... Vera, ti znaš da sam još pre tri dana zvala Žiku-bojlera da mi promeni one grejače, jer uopšte nisam imala toplu vodu?

VERA

Da, znam. I, jel bio danas?

MINA

Jeste, bio je. Sada imam vrelu vodu, puši se kao u turskom kupatili! Samo...

VERA

Šta?

MINA

Nemam više hladnu, jebi ga...!

MARKO

Au, kakav maler...

VERA

Nemoj da se nerviraš, dođi sutra opet kod mene.

MINA

Taman posla. Zvala sam večeras drugog majstora. Kažu da je pravi vodoinstalaterski genije: zovu ga Pera – ventil.

MARKO

I ja mogu da se zovem Marko – Mazačo, pa to ne znači da umem da krečim !

VERA

Biće sutra sigurno sve u redu. Kako je u pozorištu, da li je bilo puno večeras?

MINA

Još pitaš? Nije moglo da se diše, mislila sam da će mi se balkon strovaliti na glavu, usred ljubavne scene.

MARKO

Kakva bi to slatka smrt bila...

MINA

Hvala lepo, više volim gorak život, nego slatku smrt. A, kako ide s tvojom pantomimom? O slikanju šta da te itam, malopre si mi na primeru moleraja o tome sve objasnio.

MARKO

Ide dobro. Nećeš mi verovati, danas sam u Verinoj školi počeo da držim časove.

MINA

Ma nemoj?! I, ko je nakon toga u ministarstvu prosvete izvršio «harikiri»?

VERA

Mina, zaista je dobar. Deca su ga odlično primila.

MINA

Onda je sve O.K., mogu mirno da spavam. Nego, Vera, da te pitam: kako napreduju skice?

VERA

Napreduju pomalo...Radiću večeras do zore.

MARKO

I ja se bacam na slikanje sve do prvih petlova..!

MINA

E, pa kad smo kod petova ja odoh, hvala ti puno, vidimo se sutra.

Marko, laku noć.

MARKO

Orevuar, mon šeri...

MINA

Bože, ko da sam u Parizu, keve mi (Otvri vrata, zastane i pogleda ih sumnjičavo) Ma, ipak ste virili...

MINA izađe. MARKO zatvori za njom vrata i povuče se prema svom štafelaju. VERA sedne za svoj kompjuterski sto i uključi aparat. Na monitoru se pojave skice za buduću pozorišnu predstavu. Ona podigne glavu i pogleda kroz otkrinitavanski prozor. Kamera krene za njenim pogledom prema mračnom nebeskom svodu, na kome svetlucaju hiljade zvezda.

8. EXT. BALKON.

Na Verinom balkonu čuči **ALEKSA** i sluša razgovor, a zatim sve pedantno zapisuje u beležnicu. Počne kiša. On otvori izandali crni kišobran. Sevne munja, udar groma pravo u njegov kišobran. **ALEKSA** počne da se puši! («Omaž» liku inspektora iz filma «Viktor, Viktorija».)

9. ODJAVNA ŠPICA.

Sekvenca 3
POŽAR

1. ENT. MANSARDA.

MARKO je u kuhinjici, u kućnom ogrtaču. Vidimo po njegovom bunovnom izrazu lica da je nedavno ustao. Sprema na šporetu doručak za sebe i **VERU**. Ona još spava. **MARKO** sve radi vrlo užurbano i nevešto, koristeći pri tom i određene pantomimske radnje. Na nesreću, u tiganju mu se zapali ulje. Pokušavajući da ugasi vatru u tiganju **MARKO** nespretno napravi još veću štetu tako da cela kuhinjica, zapravo, počne da se dimi. Dim se prenese i na deo potkrovlja. **MARKO** pomalo uspaničeno pokušava da smiri situaciju, međutim...ulazna vrata se sa treskom otvore i u stan uleti **GVOZDEN** sa mokrim čebetom u rukama i odmah počne da udara po kuhinji gaseći vatru... **VERA**, koja je upravo ustala, u šoku posmatra svoju kuhinjicu, koja izgleda kao da je kroz nju protutnjao brzi voz!

GVOZDEN

Vera, ništa ne brini: situacija je pod kontrolom.

VERA

Marko, šta je ovo?

MARKO

Koje, sestrice?

VERA

Nemoj da se praviš lud ? Je jesam gluva, ali nisam slepa!

MARKO

Izvini, hteo sam da te obradujem i da ispržim jaja...Ali, eto, nešto se zapalilo...

GVOZDEN

Sreća da sam tako brzo i energično reagovao. Ali, nije čudo, imam ja iskustva sa vojnih vežbi: sećam se...

VERA

Čika-Gvozdene, hvala vam, ali, da vas više ne zadržavamo...

GVOZDEN

Ne, ne, uopšte me ne zadržavate, ovo je jedan od retkih trenutaka tokom dana kada sam slučajno slobodan...

VERA

Molim vas, moram da spremim kuću...

GVOZDEN

Nema problema, odoh na nove zadatke! Zdravo, drugovi...!

MARKO

Smrt fašizmu!

**GVOZDEN izađe iz stana skupa sa svojim mokrim ćebetom za gašenje požara.
VERA vidno uzrujana i besna sedne na fotelju.**

MARKO

Hej, Vera, nešto nije u redu?...Zašto si instalirala tako mračan izraz lica? Hoćeš li čašu vode?...Evo, odmah. (Odvrne slavinu, ali...) Šta je sad ovo, voda je zelena? Mora da je kod Mine opet neki vodoinstalater.

VERA

Marko?

MARKO

Molim, sestrice.

VERA

Sedi – i čuti!

MARKO

Dobro. Seo sam, i čutim.

VERA

Ovako ne ide

MARKO

Kako?

VERA

Pa, ovako...Da mi zapališ kuhinju!

MARKO

Slučajno je bilo...

VERA

Znam da nije namerno, ali, dok živimo ovde zajedno, neki red moramo da ustanovimo.

MARKO

Dobro, neću više da pržim jaja.

VERA

Ne to, nego, napisaćemo spisak obaveza kojih ćemo morati da se pridržavamo. Znaćemo tačno šta je čiji zadatak?

MARKO

Nema da brineš, sestrice, kada se ja nešto dogovorim, to je čvrsto kao planina.

VERA

U redu. Onda, kao prvo, siđi dole i kupi nam nešto za doručak.

Samo pazi ne zapališ i samoposlugu.

MARKO

Silazim , ovog trenu!

MARKO obuče jaknu, uzme torbu za kupovinu i izađe. Na vratima se susretne sa **GĐA KRUNOM** koja uđe unutra.

GĐA KRUNA

Vera, šta ovo bi? Jel ti to onaj Gvozden zapalio stan?

VERA

Nije, nego je Marko pržio jaja...

GĐA KRUNA

Ha, klasična stvar! Čim muškarac priđe kuhinji, situacija postane opasna po život...Sećam se, negde tamo u leto 59-e, kada je moj pokojni Toma...ne, lažem te, toje bio Serafim (a Toma je umro ranije)...dakle, kada je moj drugi pokojni muž, Serafim, bog da mu dušu prosti, odlučio da zamuti masu za palačinke, toliko je to energično mutio, da je pola sadržaja iz činije odletelo kroz prozor!

VERA

Kako ste mu to dozvolili?

GĐA KRUNA

Nisam bila obaveštena, hteo je da me prijatno iznenadi, a ja sam sedela na terasi i čitala novine.Kad odjednom, imam šta da vidim! Pored mene, na ogradu terase, sleti nekoliko golubova - ofarbani u žuto! Shvataš: moj pokojni Serafim je smesom za palačinke omalao čitavo jato golubova koje se sunčalo na krovu!

VERA

Prosto ne znaš: da li da se smeješ, ili da plačeš...

GĐA KRUNA

Pa, u početku se na taj događaj prvo smejaao on, a ja sam plakala – zatim sam se ja smejala, a on je plakao!...Nego, da ti pomognem da središ malo ovu štetu?

VERA

Nemojte, bolje da to Marko uradi. Mislim da je zaslužio, zar ne?

GĐA KRUNA

Vala jeste. Slušaj, kad sam već navratila, htedoh ti reći: znaš onog finog momka od prekoputa, mislim da se zove Stojan, što radi u Zavodu za kont...ne, kostal...ma ne, što radi Zavodu za...

VERA

(prstima) Za konstalting, znam!...Za njega ste pokušali da me udate prošle godine...

GĐA KRUNA

Jesam li?

VERA

Aha.

GĐA KRUNA

Kako vreme leti...Pa, šta je bilo?

VERA

Pa eto, nisam se udala...

GĐA KRUNA

Ali, zašto, to sam zaboravila?

VERA

Zato što je već bio oženjen!

GĐA KRUNA

Ah, tako je, kako su ti muškarci naivni! Videla sam mu posle ženu: ko da vozi preokooeanski brod!

GDA KRUNA se tokom razgovora primakla prozoru i pogledala dole na ulicu. A onda, vidno iznenađena, gestom pozove **VERU** da i ona priđe. **VERA** se primakne prozoru i pogleda kroz njega.

2. EXT. PARKIĆ

NENAD koji predvodi grupu dece, sa visoko podignutim transparentima, na kojima su napisane poruke protiv izgradnje garaže, demonstrira u parkiću. Oni idu u krug i izvikuju parole:

DECA
Bolje park, nego»dark«!...Bolje grob, nego smog! ...itd

Sve to sa vidnim odobravanjem i učešćem u izvikivanju parola posmatraju okupljeni građani, posetioci parka, kao i slučajni prolaznici...Vidimo **MARKA** kako izlazi iz samoposluge sa punim kesama u rukama i prilazi demonstrantima. Ostavlja kese na klupu, vadi iz njih neke namirnice i deli ih demonstrantima. Zatim se i on priključi deci.

Takođe ugledamo i jednu geometarsku ekipu sa odgovarajućom opremom, koja je očigledno došla da bi izvršila neki premer, kako se , vidno iznervirana, pakuje i utovaruje opremu u kombi, spremajući se da ode sa poprišta!

Iz zgrade izlazi **GVOZDEN**, u uniformi, sa gomilom ordenja prikačenim na grudima i važno prilazi geometarskoj ekipi. Iz gestova kojima im se obraća zaključujemo kako im kaže da odu, i da se više ne vraćaju u parkić! Jedan od geometara mu rukom pokazuje kako je »šano dušo« i ulazi u kombi. Kombi napusti parkirališe, što izazove buru odobravanja i poklika, kako demonstranata tako i njihovih pristalica.

3. ENT. MANSARDA.

Otvaraju se vrata i ulazi **MINA**.

MINA
Vera, maco , da li je kod tebe voda zelena?
VERA
Jeste, zelena je.

MINA
Ovoga puta, sigurno ću ga ubiti! Ja lepo kažem: majstore, gospodine Pero-ventilu, teče zelena voda, a on meni: to vam se, gospođice Mina samo tako čini, zbog refleksije...Hej, zašto ti je kuhinja sva u vodi?
VERA
Marko je pržio jaja.
MINA
Pa je napravio poplavu?

VERA

Ne, nego požar! A onda je uleteo Gvozden i mokrim ćebetom ugasio požar!

MINA

Neverovatno! Prvo mi Pera-ventil oboji vodu u zeleno, onda ti tvoj brat Marko napravi požar, a zatim Gvozden ispoliva vodom celu kuhinju. Nikada neću razumeti za koji je to koristan posao priroda, zapravo, izmislila muškarce

GĐA KRUNA

Draga moja, ja se to pitam skoro sedamdeset godina i još uvek nisam došla do pravog odgovora.

Ulazi MARKO sa kesama u rukama. Očigledno da je čuo poslednje delove razgovora među ženama.

MARKO

A ja bih rekao da vi dobro znate čemu služe muškarci, samo se pravite da vam to nije jasno.

MINA

Ih, ako je samo zbog toga...

MARKO

Zbog čega, gospođice Mina...?

GĐA KRUNA

Hajde, deco, uozbiljite se. Nisu ni muškarci tako loši, ja to najbolje znam. Eto, moj treći pokojni muž, bog da mu dušu prosti...Dobro! Vidim da ste već počeli da pravite grimase na licima...Ja odoh, a vi radite šta hoćete...Vera, svrati na kafu, nisi kod mene bila ko zna od kada.

VERA

Hoću, čim se malo sredim sa poslom. Doviđenja, gđa Kruno!

GĐA KRUNA

Doviđenja!

GĐA KRUNA izađe. MINI zazvoni mobilni telefon.

MINA

Halo?...Ti si?...Kako si znao da sam ovde?!...(Prasne u smeh) To je fazon, moronu jedan! Šta je bilo?...Primadona Tatjana javila da ima influencu?...Pa šta?...Mogu li da uskočim večeras u njenu ulogu?...Jesi li ti normalan, gledala sam predstavu samo jednom, ne znam tekst...Ima malo teksta, jeli?... Šta radiš? Moliš me?...Rasprodata sala,aha...Možda sam i ja rasprodata za večeras? Dobro, dobro nemoj da sliniš, doći ću!...Pa da, ja sam tu da zakrpim svaku rupu kad zagusti u pozorištu, a kad ja imam problem, onda se svi prave ljudi..

MARKO

Sve će to, Mina, jednoga dana narod pozlatiti.

MINA

Marko, rekla bih ti sada nešto, ali ne smem, jer je ovo emisija za decu...

MARKO

A ja bih te zamolio da više ne farbaš vodu u zeleno..Ja lično preferiram plavo.

MINA

Vera, odoh...Kako idu kostimi?

VERA

Biće gotovi na vreme, ne brini.

MINA

O.K. Ćao!

MINA izađe. MARKO krene ka kuhinjici, počne da raspakuje kese i da namirnice slaže u frižider.

MARKO

Eto, sve je u redu. Sad ću ponovo da napravim doručak, ali, ovoga puta bez požara, obećavam!

VERA

Za mene nemoj! Izgubila sam već dosta vremena, a moram i da obavim jedan posao pre škole. Ti jedi, a ja ću da se spremim za izlazak

MARKO

Ali, veruj mi...

VERA

Verujem ti, brate moj, samo, zaista moram da idem.. Uostalom, videćemo se u školi, a ti, ako si baš zapeo, možeš uveče da spremiš večeru. Važi?

MARKO

Kako ti kažeš, sestrice...

4. EXT. KAFIĆ.

VERA sedi za stolom u kafiću. Pije kafu. Zamišljena je. Prilazi joj PEĐA, pozorišni reditelj. Dotakne je s leđa po ramenu, ona se trgne, okrene se prema njemu...PEĐA joj pruži ruku.

PEĐA

Zdavo!...Da li me dugo čekaš?...Izvini, iz pozorišta nikako da se izvučeš, uvek ima još nešto, i još nešto...

On sedne naspram nje. Izvadi iz svoje tašne VERINE skice za kostime i stavi ih na stočić. Priđe kelner.

Ja ću kafu...Vera, hoćeš li ti još nešto?...Ne? Onda, samo kafu...Vera, da li me razumeš šta govorim?...Da?...Treba li sporije?...Ne treba, u redu...U stvari, i nemam bog zna šta da ti kažem. Tvoje skice za kostime su, jednostavno – fenomenalne!...(popije gutljaj kafe)...Napravićemo maestralnu

predstavu!...(otpije još jedan gutljaj)...Ti treba da završiš sve skice, takođe nam je potrebno još par nedelja za doradu teksta, zatim uobičajene birokratsko-administrativne zavrslame sa upravom pozorišta, i – probe mogu da počnu!...(otpije još jedan gutljaj kafe i zagleda se u nju)...Stvarno nisam verovao kad me je Mina ubeđivala koliko si dobra!

VERA

Preteruješ...Ništa naročito, samo volim da radim kostime, to je sve.

PEĐA

Hej, polako, nisam baš sve razumeo...Mi ćemo morati nekako da uspostavimo komunikaciju, zar ne?...Kako ide ona vaša azbuka, ono s prstima?... (VERA mu pokaže slovo »a«)...To je »a«, u redu...Kako izgleda slovo »b«?

VERA mu polako, redom, pokaže prstima sva slova azbuke. PEĐA izgovara slova.

»A«, »b«, »v«, »g«...«š«!...Eto, naučio sam!...Dobro, nisam još, ali sam na dobrom putu da naučim, samim ti, i da se bolje upoznamo...(Ponovo se ozbiljno zagleda u VERU)...Znaš šta: stvarno si fenomenalna!

5. ENT. ŠKOLA.

MARKO u jednoj učionici drži učenicima svoj čas pantomime.

VERA u drugoj učionici radi sa decom neke radove sa tekstilom.

Zatim, u trećoj učionici, ona sa njima pravi glinene figurice, itd...

6. EXT. ZGRADA.

MINA, koja se vraća sa predstave, zastane na ulazu u zgradu, jer joj zazvoni mobilni telefon.

MINA

Alo?...Zdravo...Kako: gde sam? Upravo ulazim u kuću...Zašto misliš da je trebalo da se večeras nađemo?... Stekao si takav utisak, je li?...Eto vidiš, ja nisam, šta da se radi... Gorane, da ti kažem nešto: umorna sam...Ne večeras, ne zbog predstave, umorna sam zbog nas dvoje...Keve mi, jesam!...Ne, ne, nisi ništa pogrešio, verovatno se to danas u industriji zove »zamor materijala«! Da!...E,pa kod mene je nastupio« zamor materijala« - i potreban mi je: »odmor materijala«! Kapiraš?...Ne? Pa, šta ja tu mogu, ne znam kako da ti bolje objasnim tu stvar...Ne brini, utešićeš se sa onom plavom što obleće oko tebe, ko pčela oko meda!...Imam ja i drugu metaforu, ali neću da je upotrebim iz pristojnosti...To je to...Čao, Gorane, daj mi malo odmora, pa da se čujemo. Važi?... (Isključi telefon) Važi, kaže on. Malo morgen...

Pojavi se MARKO koji se vraća iz škole, noseći opet nekoliko kesa u rukama. Gotovo da se sudari sa MINOM na vratima.

MARKO

Op, izvini, nisam te video...!

MINA

Ništa, ništa, ja sam se zapričala u telefon, ko da sam u javnoj govornici.

MARKO

Ako je toliko trajao, razgovor mora da je bio posebno prijatan?

MINA

Nemaš pojma koliko je bio prijatan...Ko da sam progutala živu sodu!

MARKO

Slušaj, da ti popravim raspoloženje: večeras sam ja zadužen za pravljenje večere. Upućujem ti svečani poziv. Onako, od srca!

MINA

Prihvatam – od srca! Ali, bez Gvozdena koji utrčava sa mokrim čebetom?

MARKO

Bez čebeta – garant!

7. ENT. MANSARDA.

MARKO je upravo postavio sto za večeru na svečani način. Tu je i obavezna sveća, cveće, tri stolice...Ulaze VERA i NENAD.

VERA

Zdravo, Marko?...Hej, baš si se potrudio za ovu večeru!

MARKO

Ko u »Hajatu«. Zdravo, Nenade!

NENAD

Zdravo!...Vera, šta si rekla da nije u redu s kompjuterom?

VERA

Ne znam, nekako se zakočio...

NENAD

Mora da mu je pao sistem. Sad ću ja to da sredim, samo da mu instaliram CD.

VERA

Marko, ima tri stolice?

MARKO

Pozvao sam Minu na večeru, ako nemaš ništa protiv. Sreo sam je na ulazu, delovala je nekako depresivno.

VERA

Baš dobro! Ionako je sad red na mene da organizujem klopnu...Stavi još jedan tanjir i za Nenada.

MARKO

Možda dečko nije gladan?

NENAD, pošto je ubacio CD u kompjuter, najprirodnije priđe stolu, sedne u stolicu i dohvati parče mesa viljuškom.

NENAD

Hm, super! Marko, baš nisi morao zbog mene ovoliko da se trudiš...

MARKO

Čekaj, a kompjuter?

NENAD

Ubacio sam mu CD, on sad sam radi svoj posao. Instalira se...!

MARKO

Da li i njemu treba da odnesem klopou?

NENAD

Ma ne, on je mašina. Ja sam ljudsko biće i meni treba da napuniš tanjir.

MARKO

Toga sam se i plašio...

MARKO ubaci još jednu stolicu za sto, a zatim on i VERA posedaju. Začuje se zvonice i zasvetli sijalica na ulaznim vratima. Uđe MINA sa flašom šampanjca u ruci i u pravom glumačkom nastupu iz nekog poznatog pozorišnog komada (koji ćemo odrediti naknadno) dođe do stola, sedne i stavi flašu na sred stola.

MINA

Marko, da li bi hteo ovo da otvoriš?

MARKO

Odmah, vaša visosti!

MARKO uzme šampanjac i počne polako da odvrće čep.

MINA

Deco, dugo sam razmišljala i zaključila: nek se nosi...!

VERA

Ko?

MINA

On. Goran!

NENAD

(u kameru) Prava odluka!

MARKO

U to ime: živeli!

MARKO otvori šampanjac. Pena šikne! Svi veselo uzmu svoje čaše u ruke, MARKO im natoči piće, a zatim svi podignu čaše i nazdrave jedni drugima. Kamera švenkuje ka otvorenom tavanskom prozoru, kroz koji se vidi mračni nebeski svod sa hiljadama svetlucavih zvezda.

8. EXT. KROV.

ALEKSA kraj tavanskog prozora, grčevito se držeći za rasklimatanu tv antenu, prisluškuje razgovor.

Sekvenca 4

LIFT ZA GUBILIŠTE

1. ENT. STEPENIŠTE.

ALEKSA se penje stepeništem **VERINE** zgrade. Šunja se oko svakog stana, zapisuje imena na vratima, osvrće se za sobom proveravajući da li ga neko prati. Najzad, dođe do vrha, približi se maksimalno jednim vratima. Vidi se ime stanara: »Vera Jovanović«. Vrata se najednom otvore i na njima se pojavi **MARKO** sa kesom za smeće.

ALEKSA se prepadne kad ga ugleda, a onda mu se snishodljivo nakloni, podigne šešir u znak pozdrava (kao »pre rata«), i sve, jednako se klanjajući, krene unazad ka vratima od lifta. Uđe brzo u lift i pritisne dugme. Lift krene naniže.

MARKO zapanjeno odmahujući glavom isprati njegovu radnju i stane pred vrata od lifta, čekajući da ga pozove. Najednom, začuje se strašan tresak, a iz kućišta za lift pojavi se dim.

MARKO
Moron se zaglavio...!

2. ENT. MANSARDA.

VERA na svom mobilnom telefonu ukucava neku poruku. Čitamo krupno tekst poruke: »Peđa, skice su skoro gotove, predlažem da se vidimo u onom istom...« **VERA** zastane, a onda prebriše poruku! Uđe **MARKO**.

MARKO
Vera, zamisli: onaj čaknuti opštinski »špijun«, Aleksa, što nas stalno prati otkako je počela ova frka oko izgradnje garaže - eno ga zaglavljen u našem liftu! Šta misliš: da obavestimo Gvozdena, to će mu ulepšati dan!
VERA
Ne brini, Gvozden je sigurno već kod lifta!
MARKO
Pa da, u pravu su. Ti generali ustaju u četiri ujutru i budno motre na neprijatelja!...A sad, da vidimo, kako izgleda ovo platno na dnevnom svetlu?

MARKO priđe svom štafelaju, otkrije ga, uzme paletu i četkicu u ruke i načini jedan potez na platnu.

VERA
Odlično je...
MARKO
Misliš?...A da pojačam plave tonove? Ne mogu da pogrešim: proći će kao Pikasova »plava faza«.
VERA
Nemoj da zezaš! Kad ja kažem da je dobro, onda je dobro.

MARKO

Srce si! Da je Modiljani imao ovakvu sestricu, nikada se ne bi onoliko zlopatio. Ali, to je sudbina slikara: obično se obogate tek nakon svoje smrti! Nego, kad smo već kod love: Vera, možda ću uskoro moći da iznajmim neki stan i da...

VERA

O tome više neću da čujem ni reč!

MARKO

Ali, znam da te ovako opterećujem...

VERA

Ni reč!

MARKO

Dobro, ni reč...(gleda sliku)...Hm, možda će ipak od ovoga nešto ispasti.

Zvonce i sijalica na vratima! Ne čekajući da mu otvore vrata, u stan utrči GVOZDEN, sa najsrećnijim i najvažnijim izrazom na licu koji je moguće zamisliti!

GVOZDEN

Miš je u mišolovci!

MARKO

I to uhvaćen na prazno, bez sira!

VERA

Gvozdene, hoćete li ga izvući odatle?

GVOZDEN

Neka ptičica prvo propeva, pa ćemo da vidimo ...

MARKO

Generale..

GVOZDEN

Potpukovnik Gvozden Vuković...!

MARKO

Izvinite, družo majore, ali imam predlog: da ga bacimo na muke, ko Turci malog Radojicu?

GVOZDEN

Mladiću, bez zajebancije, ovo je ozbiljna vojnička akcija!

Neprijateljski špijun je u našim rukama, moramo da postupamo oprezno, ali odlučno!

VERA

Ma, pustite čoveka...

GVOZDEN

Tek kad mi do kraja rasvetli svoju ulogu u ovoj operaciji. To sam mu predočio u vidu ultimatum!

MARKO

I, šta je rekao?

GVOZDEN

Opsovao, prostačina...!

MARKO

Nema druge: moraćemo da ga streljamo.

VERA

Marko, ti si lud!

MARKO

Zašto? Jesmo li u ratu, ili nismo?
 GVOZDEN
 Propevaće ptičica i pre streljanja. To vam Gvozden garantuje.
 MARKO
 Nisam ni mislio da peva posle...
 GVOZDEN
 Mladiću, a šta to radiš s bojicama?
 MARKO
 Slikam, pukovniče.
 GVOZDEN
 Stvarno? ...Ovo je tvoja slika?
 MARKO
 Jeste...naravno, nije gotova.
 GVOZDEN
 Vidim da nije gotova...Nego, da te pitam: kad prestaneš da se igraš s ovim, bil došao da mi okrečiš stan?
 MARKO
 Sve ću da vam okrečim, od glave do pete!

Vrata se otvaraju i ulazi GĐA KRUNA, vidno zadihana i uznemirena!

GĐA KRUNA
 Gvozdene, idi puštaj onog nesrećnika iz lifta: kuka i zapomaže kako će da se obesi o kočioni sistem!
 GVOZDEN
 Blefira. Znam ja takve...Odoh. Budite oprezni!

GVOZDEN energično, vojnički, izađe iz VERINOŠ stana. GĐA KRUNA zastane ispred MARKOVE slike. Dugo je gleda, reklo bi se, značkim pogledom.

GĐA KRUNA
 Mladiću, biće od tebe nešto.
 MARKO
 Dopada vam se?
 GĐA KRUNA
 Ko?
 MARKO
 Pa, slika, naravno...
 GĐA KRUNA
 A, slika, ček da pogledam?...Ne volim mrtvu prirodu.
 MARKO
 Ali, ovo nije mrtva priroda.
 GĐA KRUNA
 Onda deluje mrtvački. U mojim godinama, takva tematika nije popularna....Vera, ne znam da li sam ti rekla: znaš onog malog krecavog sa drugog ulaza, što radi u onom, kako se zvaše, Institutu za...da, za stočarstvo! Srela sam ga danas u pedikir-salonu, pita za tebe...
 VERA
 Zar vi ne znate?
 GĐA KRUNA

Šta, moliću lepo?

VERA

On se... ne zabavlja sa ženama.

GĐA KRUNA

Nego...?

VERA

Sa...onima «prekoputa».

GĐA KRUNA

Ne razumem, prekoputa je Toza-pekar...

MARKO

Kakav, bre, pekar!? Vaš krecavi iz pedikir-salona je peder, gospođo!

GĐA KRUNA

Iju, bože sačuvaj i sakloni!... Ko bi rekao, onako fin mladić?

MARKO

Nema to veze sa finoćom...

GĐA KRUNA

U moje vreme...Bože, a kad je to bilo moje vreme?

Ulazi MINA, u izuzetno vedrom i poletnom raspoloženju! Poljubi VERU u obraz.

MINA

Verice, sve je popravljeno, sve radi, voda više nije zelena!

MARKO

Šteta. Onako je baš bilo super. Čist konceptualizam.

MINA

Marko, jel ovo tvoja slika?

MARKO

Moja je. Nemoj da me biješ.

GĐA KRUNA

Mrtva priroda, tja...

MINA

Ti si talentovan, hej!

MARKO

Znam, to su mi govorili i u obdaništu, kada sam donosio žabe i učlanjivao ih u hor.

MINA

Vera, on je super, keve mi!

VERA

Znam ja to odavno.

MINA

Ovako ćemo: Žil!

MARKO

...i Džim.

MINA

Budi bar tri sekunde ozbiljan! Žil je galerista, napravićemo posao.

Uđe NENAD u košarkaškoj trenerci, sa audio – kasetom u ruci!

NENAD

Dobar dan! Izvinjavam se što ovako upadam, ali, situacija je vanredna. Gospodin potpukovnik je molio za kasetofon!

MINA

Nele, šta će ti kasetofon?

NENAD

Gosn potpukovnik je naredio da zarobljenom špijunu u liftu pustim glasno ovu...ovu..(Pogleda u kasetu)...ovog Baha!

GĐA KRUNA

Zašto Baha?... Meni, na primer, više prija Mocart.

NENAD

Gđa Kruno, i ne treba da mu prija...! (I on zapazi Markovu sliku)...Marko, super ti je ova »mrtva priroda«!

MARKO

Nešo, briši napolje...!

NENAD

(za sebe, u kameru) Koji su ovo »tupamarosi«!... Hoćete li da odbranimo naš parkić, ili nećete?

GĐA KRUNA

Dete, skloni se. Idem da se lično objasnim sa Gvozdenom.

NENAD

I ja mislim da je to najbolje.

MINA

A ja moram na probu...Vera, Marko, vidimo se...Marko, bez zezanja: Žil-galerista! Čao!

GĐA KRUNA, MINA i NENAD izađu. MARKO i VERA ostanu sami. Pogledaju se, a onda MARKO prasne u smeh!

MARKO

Sestrice, reći ću ti istinu: ovakvog komšiluka nema u celoj Francuskoj!

3. EXT. DUNAVSKI KEJ.

VERA i njena drugarica CECA sede na stepenicama betonskog nasipa na Dorćolskom keju, neposredno iznad same reke. VERA odsutno zagledana u vodu.

CECA

Ne razumem zašto mu nisi poslala poruku...

VERA

Htela sam,a onda... ne znam ni sama.

CECA

Moraš da budeš odlučnija. Ako ti se neko dopada, moraš to na neki način da mu pokažeš.

VERA

Ali, reč je samo o skicama za kostim...

CECA

Otkud ti znaš o čemu je reč?

VERA

Kako to misliš?

CECA
Rekla si mi da ti se čini kao i da se ti njemu dopadaš?
VERA
Dopadaju mu se kostimi.
CECA
Ali i ti!
VERA
Otkud znaš?
CECA
Ti si mi rekla!
VERA
Nisam.
CECA
Dobro, nije važno...
VERA
Lažem te: jeste važno! Strašno mi je važno...i ne znam šta da radim.
CECA
Nemoj ništa da radiš. Neka sve ide svojim tokom.
VERA
Lako je tebi: ti si u braku, imaš svoju porodicu...
CECA
To govoriš kao da sam baba!
VERA
Ma ne, nisam tako mislila, nego.. drugačije je to.
CECA
Jeste drugačije, samo, da ti nešto kažem: da ja nisam svojevremeno preduzela akciju, ovom mom nikad ne bi palo na pamet ni da me uhvati za ruku.
VERA
Peđa je zgodan...može da ima koju god poželi. Osim toga...
CECA
On čuje, a ti si gluva, to hoćeš da kažeš?
VERA
Baš tako.
CECA
To je istina: on zaista čuje , a ti zaista ne čuješ...Ali, misliš li da on to nije odmah primetio?
VERA
Naravno da jeste.
CECA
Pa, u tome je poenta! Svejedno si mu se dopala.
VERA
Ne znam. Možda mi se samo tako učinilo...

CECA
Učinilo ili ne, vi ćete morati da se viđate zbog rada na toj predstavi. Prema tome, biće prilike da proverite svoja osećanja,zar ne?
VERA

Da, verovatno je tako.
 CECA
 Jeste tako. Ako grešim, neka Dunav ovog časa poteče uzvodno!...A? Jel krenuo uzvodno?
 VERA
 Nije, naravno...
 CECA
 Eto vidiš! Sve će biti baš onako kako sam ti rekla. Garant!

4. ENT. ŠKOLA.

MARKO drži časove pantomime.
VERA u drugim učionicama radi sa decom na tekstu, na glini, na krojenju, itd...

5. ENT. STEPENIŠTE.

GVOZDEN sedi ispred vrata od lifta u kome je zaglavljani **ALEKSA**. Pored njega je kasetofon, sa koga se čuju zvuci Baha! **GVOZDEN** ga isključuje, pogleda **ALEKSU**:

GVOZDEN
 Ovako ja gledam na naš problem, Aleksa: jesi li čuo za teoriju relativiteta?...Pretpostavljam da jesi, s obzirom da mi deluješ pismeno, a i kao čovek koji redovno pere noge. Dakle, tvoja situacija u ovom liftu krajnje je relativna: ti ćeš iz njega možda izaći verikalno, a možda i horizontalno...Šta kažeš na to?...Ništa? Rešio si da čutiš? Dobro, dakle, da nastavim...Ja znam vaše planove. Vi ste, prosto rečeno, provaljeni! Hoćete da uništite naš lepi Dunavski parkić i da na tom mestu podignete garažu i benzinsku pumpu!...E, neće proći! »No pasara!«...Ali, zato, da bi ti poštedeo život, moraš mi reći sve: od A do Š!...Jesi li razumeo?...Nećeš da komuniciraš sa mnom? Dobro, to je u redu, demokratski, transparentno...Samo postoji jedan problem: ja hoću da komuniciram s tobom! I to – na moj način!

GVOZDEN ponovo uključuje kasetofon i pusti **BAHA** iz sve snage, još jače nego pre! Pobjednički ustane, ode niz stepenice, a **ALEKSA** očajnički zagnjuri glavu u šake.

6. ENT. MANSARDA.

MARKO zadovoljnog izgleda leškari na trosedu i gleda svoju sliku na štafelaju. Tiha muzika. Pored njega je čaša s pićem. Deluje kao da nešto proslavlja. Ulazi **VERA**.

VERA
 Zdravo! Ko je popravio lift?
 MARKO
 Pretpostavljam, Gvozden.
 VERA
 A, šta je bilo s onim...iz opštine?
 MARKO
 Mislim da je general i to sredio.

VERA

Šta to piješ?

MARKO

Nešto dobro. Hoćeš da ti sipam?

VERA

Taman posla, odmah bi zaspala od umora!...Hej, ti kao da nešto proslavljaš?

MARKO

Pa, moglo bi se reći...

VERA

Govori, nemoj da te gađam s ovom tašnom...!

MARKO

Čekaj, samo polako...Dakle, video sam se s onim galeristom koga Mina poznaje....Pokazao sam mu slajdove, neke kataloge sa mojim slikama, odneo sam mu par skica...

VERA

I...?

MARKO

I, ništa. Popili smo kafu...

VERA

I, šta još?

MARKO

Zaista ništa: malo smo popričali...ah, da, umalo da zaboravim: organizovaće mi izložbu!

VERA

E, sad ću te stvarno izudarati!

Počne da ga u igri juri po stanu, nastojeći da ga udari tašnom. Najzad, MARKO se zaustavi u jednom uglu.

MARKO

O.K. Predajem se!

VERA

To je fantastična vest! Kad će da bude izložba?

MARKO

Uskoro...kad završim još neke slike.

VERA

Znaš šta: sipaj i meni jedno piće.

MARKO natoči VERI piće, a zatim dopuni svoju čašu. Podignu čaše.

MARKO

Dakle, za novog Modiljanija!

VERA

Živeli!

Kucnu se i ispiju svoje piće. Zazvoni telefon i upali se sijalica kraj njega. MARKO podigne slušalicu.

MARKO

Halo?...Zdravo, Mina... Znači, već si obavještena...Da, sjajan je ti, mnogo ti hvala...Što da ne? Dolazimo.Ćao!...(spusti slušalicu)
Vera, Mina nas poziva na piće da proslavimo moju buduću izložbu...Idemo?

VERA

Idi ti sam.

MARKO

Ali, poziva oboje...

VERA

Znam. Ipak, ja ću da ostanem. Umorna sam, a zašto se vas dvoje ne biste na miru malo bolje upoznali.

MARKO

Sestrice, sestrice, nisam znao da si takav đavo!...Idem. Ćao!

VERA

Pozdravi Minu!

MARKO na brzinu obuče neku jaknicu i izađe napolje. **VERA** ga zadovoljno otprati pogledom, a zatim uključi televizor. Onda se uhvati za svoj mobilni telefon, koji joj zavibrira u džepu.Podigne ga i počne da čita poruku...Vidimo poruku, krupno: »Moramo sutra da se hitno nađemo u onom kafiću! Imam dobre vesti. Ćao! – Peđa«

VERA, gotovo u neverici, sa srećnim izrazom na licu, još jedanput pregleda poruku, a zatim odloži telefon. Priđe tavanskom prozoru i otvori ga. Kamera krene za njenim pogledom ka mračnom nebeskom svodu, na kome svetlucaju hiljade zvezda.

7. ENT. STEPENIŠTE.

Parter. Lift se zaustavlja. Vrata od lifta se otvaraju, a iz kabine bojažljivo izlazi **ALEKSA**, pogleda levo, pogleda desno, a onda sa olakšanjem obriše znoj sa čela. Zatim užasno lagano zatvori vrata od lifta – a tog momenta začuje se tiha muzika sa kasetofona.

Sekcenca 5

STRAH OD LETENJA

1. EXT. DUNAVSKI PARKIĆ.

Total parkića (pogled sa **VERINOG** prozora sa mansarde). **NENAD** na improvizovanom košarkaškom igralištu za basket, uči svoju mlađu drugaricu **JOVANU** da puca »penale«. Pri tom, on kao da pokazuje malo više bliskosti no što je neophodno za učenje košarke

2. ENT. MANSARDA.

MARKO gleda kroz prozor. **VERA** za kompjuterom ucrtava neke skice. **MARKO** se odmakne od prozora. **VERA** ga pogleda.

VERA

Čega ima u parkiću? Stižu li buldožeri?

MARKO

Ma ne. Samo Neša i ona mala od prekoputa, mislim da se zove Jovana. Neša joj pokazuje kako da puca »penale«.

VERA

Lepo od njega...

MARKO

Lepo i od nje. Koliko vidim, on se baš trudi, a i ona bi da nešto nauči.

VERA

Baš si bezobrazan.

MARKO

Ja? Sestrice, ja sam najfiniji i najpošteniji čovek na svetu.

Naravno, ako se izuzme Dalaj Lama...

VERA

A, kako je sinoć bilo kod Mine?

MARKO

Normalno.

VERA

Nešto si se zadržao...?

MARKO

Malo smo duže pričali, to je sve...

VERA

O slikarstvu, o pozorištu, o tome kako trava raste...?

MARKO

Vidi ti nju? Ko bi to rekao: moja sestra je prava petarda!

VERA

Šta si to rekao, nisam razumela?

MARKO

Pe-tar-da! Bum!

VERA

Biće tebi »bum«, kad te Mina izmućka u svojim epruveticama!

MARKO

Opasnost je moje zanimanje!

Zvonce na ulaznim vratima i sijalica koja zasvetli. MARKO otvori vrata. Uđe GĐA KRUNA, noseći tacnu sa kolačima.

GĐA KRUNA

Zdravo, Pikaso!...Evo, stižu i moji moji specijalni kolači »a la Marija Antoaneta«. Izvolite, deco, poslužite se.

MARKO

Hvala....(uzme kolačić). Mmm, prosto se tope u ustima... Gđa Kruno, da li mi to danas nešto slavimo?

GĐA KRUNA

Slavimo, naravno, zna Vera...

MARKO

Da li bih i ja mogao da saznam?

VERA

Marko, čuti i jedi. Zašto moraš stalno da zapitkuješ?

MARKO

Bio sam u pravu: ovo je feministička seansa jedenja kolača!

GĐA KRUNA

Jesu li svi slikari ovako ljubopitljivi?

MARKO

Ne svi, samo oni najveći.

GĐA KRUNA

Ako baš toliko želiš da znaš, nije u pitanju nikakvo prizivanje duhova. Jednostavno, danas je godišnjica kada smo se moj pokojni muž Zaharije i ja upoznali, to je sve.

MARKO

Zaharije.. to je onaj četvrti?

GĐA KRUNA

Treći i – poslednji! Šta ti misliš da sam ja u životu radila: samo se udavala i sahranjivala muževe?

MARKO

Izvinite, prebrojao sam se ...

GĐA KRUNA

Bogami, jesi..Ali, ne zameram ti: i ja sam u školi slabo stajala sa algebrom.

VERA

Gđa Kruno, ispričajte nam kako je to bilo?

GĐA KRUNA

Pričala sam ti , dete...

VERA

Ali, Marko ne zna, molim vas?

GĐA KRUNA

Hm, dobro, kad si baš zapela...Nije to nekakva posebna priča. Oboje smo bili mladi i ludi, on u najboljim godinama, tek je prevaleo pedesetu, a ja – ni četrdeset! Letimo u avionu za Beograd, vraćamo se iz Pariza, on preko jedne turističke agencije, ja preko druge - sedište do sedišta!...A njemu muka! Gledam ga: pozeleno u licu, samo viri kroz prozor, podriguje i zapitkuje stjuardesu: da li je sve u redu sa levim motorom?...Jeste, kaže ona – sve je u redu. Pokušavam i ja da ga smirim , ali ne vredi.. Vidim, već vadi kesu za povraćanje...Čekajte, pobogu, kažem mu ja, da se odmaknem, imam novu haljinu..Ma ne, ne, samo vi sedite, ovo je psihološkog karaktera...Samo što to reče, on ti se tako »psihološki« ispovraća po onoj mojoj novoj haljini kupljenoj na Jelisejskim poljima, da sam htela da ga izbacim kroz prozor!...Sreća po njega što oni glupi prozori u avionima nemaju kvaku!...Bilo kako bilo, ja mu tu odbrusih svašta, on se samo izvinjava, izvinjava...i tako stigismo u Beograd...Ja odoh pravo kući da operem haljinu, legoh onako besna u krevet i jedva zaspah oko četiri ujutru..Kad,sutradan,već oko osam izjutra, zvonce!...Ustanem bunovna, spremna da nekoga ubijem...imam šta da vidim! Na vratima onaj Zaharije iz aviona, sa ogromnim buketom cveća i novom-novcatom haljinom iz najskupljeg butika u Beogradu!...Haljina sa natpisom: »Made in U.K.« - sa Trafalgar

skvera!...Eto, tako je sve to počelo...Jedite, deco, jedite za mog pokojnog Zaharija . Obradovaće ga to na onome svetu...!

Zvonce i sijalica na ulaznim vratima. Ne čekajući da mu se otvore vrata, energično u stan upadne GVOZDEN, sa ogromnom činovničkom tašnom u rukama.

GVOZDEN

Gvozden je sve provalio...!

GĐA KRUNA

(Za sebe) Bože, zašto se ovaj čovek uvek pojavi kad najmanje želim da ga vidim...

GVOZDEN stavi tašnetinu na sto i počne iz nje da vadi razna dokumenta.

GVOZDEN

Evo, sve je tu, crno na belom! Fotokopije svih rešenja, odluka, ugovora u vezi sa izgradnjom garaže i benzinske pumpe na mestu našeg parkića!

MARKO

Znači, Aleksa je propevao?

GVOZDEN

Ma, ne...(uzme kolačić)...hvala, uzeću jedan kolačić...Mmm, izvrsno, to mora da je vaših ruku delo, gđa Kruno?

GĐA KRUNA

Nažalost, jeste.

GVOZDEN

Zašto »na žalost«? Biće bolji drugi put...Dakle, onaj baksuz Aleksa nije hteo ni da zucne, taman i da je bez glave ostao..Nego, snađoh se ja na drugi način, ali, o tome ne smem ništa da vam kažem. Čista kontraobaveštajna akcija.

VERA

Dobro, šta ćemo dalje?

GVOZDEN

Ništa vi ne brinite, ja sam sve dogovorio: za subotu je zakazana konferencija za štampu. Sve ćemo ih raskrinkati i obelodanićemo celu njihovu ujdurmu!

MARKO

To je dobra ideja. A, gde će biti?

GVOZDEN

Ko?

MARKO

Pa, ta konferencija?

GVOZDEN

Naravno, ovde.

MARKO

Čekajte, nije ovo sala za sastanke Kućnog saveta. Ja ovde slikam.

VERA

Marko, u redu je. Sastanke uvek držimo kod mene.

GVOZDEN

Mladiću, vi ste novi, zašto se mešate?! Siguran sam da ćete mi jednog dana odati zasluženno priznanje za sve ono što činim za ovu zgradu i za ceo kvart?

GĐA KRUNA

Dobićeš, Gvozdene, vrlo brzo spomenik, to ti je obećavam.

GVOZDEN

Eh, gospođa Kruno, vi uvek imate nešto protiv mojih akcija?

GĐA KRUNA

Znaš ti dobro protiv čega ja imam...

GVOZDEN

To je bilo pa prošlo...Nisam vam ja nacionalizovao ovu kuću. Meni su samo rekli: ti ćeš stanovati ovde, razumem! Uostalom, sve će vam uskoro biti vraćeno, živi bili, pa videli!

GĐA KRUNA

Hoće, biće vraćeno...Kako ti ono kažeš? Kad...

GĐA KRUNA i GVOZDEN

(zajedno, u glas) Kad bandera prolista!

GVOZDEN

U redu, podneo sam izveštaj, idem dalje na zadatak!

GĐA KRUNA

Čekaj, Gvozdene, idem i ja s tobom, na svoj zadatak.

GVOZDEN pokupi sve papire, brzo ih utrpa u svoju tašnu i izađe. Savije ruku da bi ga KRUNA uhvatila.

GVOZDEN

Gđa Kruno, smem li da se ponudim...?

GĐA KRUNA

Zašto da ne? Valjda si ti bolji od običnog štapa! Deco, doviđenja!

MARKO

Hvala na kolačima...!

GĐA KRUNA i GVOZDEN izađu, ali se već na vratima susretnu sa MINOM, koja, po običaju, ulazi odlučno i energično! Osvrće ze sa sobom.

MINA

Hej, šta to bi? Gvozdene i Kruno, ruku pod ruku? Mora da će skoro propast sveta!

VERA

Čuda se događaju...

MINA

Da, ali ne i između njih dvoje! Uostalom, ko zna: kako nam je svima krenulo u ovom kraju, uskoro će i mačka da spava s mišem.

MARKO

Da li je to nekakva aluzija?

MINA

Aluzija ili iluzija – to je pitanje!...Ma, lupam, ne obraćajte pažnju...Marko, najveći slikaru 21. veka, kako napreduje spremanje izložbe?

MARKO

Između tri i sedam ujutru, stvarno je moglo mnogo da napreduje!«

MINA

Što da ne?...Lope de Vega je napisao dve hiljade pozorišnih komada, a u životu se bavio svim i svačim, najmanje pisanjem!

MARKO

Dobro si me potsetila, kad si spomenula pisanje: nestao mi je tuš. Moram da siđem do knjižare...Vera, ako stavljaš kafu, odmah se vraćam!

MARKO dohvati jaknu sa čiviluka i žurno izađe iz stana. VERA stavi džezvu za kafu na šporet. Okrene se ka MINI, koja razgleda MARKOVU sliku na štafelaju.

VERA

Slušaj, lepo je od tebe što si mu pomogla da upozna tog Žila...

MINA

Ma hajde, Marko je pravi slikar! Znaš li ti uopšte kakvi moroni danas izlažu svoje nazovi slike po kojekakvim izložbama? Pa, to je ko da si se našla usred duševne bolnice! Ništa ja nisam nikome pomogla. Svako kroji sam sebi svoju sudbinu.

VERA

To si dobro rekla: svako sam sebi..Ali, možda neko ne može sam.

MINA

Ko, na primer? Ti?

VERA

Ma ne, nisam mislila na sebe...

MINA

Vera, srce, uveravam te, mnogo si jača nego što ti se čini!

VERA

Ipak, nikad neću biti kao ti.

MINA

Šta sam ja? Amazonka?... Niko, u stvari, ne zna koliko mi malo treba da padnem u depresiju.

VERA

Ti i Marko onda imate neke sličnosti, mada to tako ne izgleda.

MINA

Mogu ti reći da imamo: i mene je to iznenadilo.

Zvonce i svetlo na ulaznim vratima. VERA ustane i otvori vrata. Uđe NENAD u šorcu i majici, sa košarkaškom loptom u jednoj ruci, i dugačkim crevom od nekoliko desetina metara u drugoj!

NENAD

Isključili su nam vodu u parku!

MINA

Ko?

NENAD

Oni...!

MINA

Koji oni?

NENAD

Zna se ko hoće da nam preotme park!...Misle, ako nema vode, naš će otpor oslabiti. E neće, prevarili su se!...Vera, prikači ovo crevo na slavinu!

VERA

Zašto?

NENAD

Kako zašto? Moramo sprovesti vodu u parkić!

MINA

Čekaj, bre, jesi li ti normalan?

NENAD

Prepostavljam da jesam.

MINA

Loše pretpostavljaš! Do parkića ima više od trideset metara.

NENAD

Pa šta? Jevreji su doveli vodu u pustinju, čak iz Galilejskog jezera...!

MINA

Nele... ne tupi!

NENAD razočarano namota crevo koje je već počeo da odmotava i krene ka izlaznim vratima.

NENAD

Tako se ne vodi borba za opšte nacionalne interese!...(u kameru)
Idem do Jovane, siguran sam da će njeni roditelji pokazati više patriotizma... Zdravo!

3. EXT. KAFIĆ.

VERA i PEĐA sede u svom kafiću. Na stolu su nove VERINE skice. On ih brzo razgleda, a zatim odloži na sto.

PEĐA

Super, super, super...! Sve je fenomenalno. A ono najvažnije zbog čega sam te zvao: projekat je definitivno odobren. Skice su prihvaćene, scenografija je prihvaćena, usvojena je podela – naravno, Mina igra jednu od glavnih uloga – i šta još da ti kažem? Biće to najsajnija postavka jednog Šekspirovog komada nakon dužeg vremena!

VERA

Kako znaš da će ispasti tako dobra predstava?

PEĐA

Zar nas neko može sprečiti u tome?

VERA

U čemu?

PEĐA

U tome da napravimo dobru predstavu?

VERA

Ne, zaista...mislim da ne može.

PEĐA

Slušaj, hteo sam nešto da ti predložim: kada počnu probe, imaćemo puno posla...Zašto pre toga ne bismo iskoristili još ovo malo slobodnog vremena da se, na primer... bolje upoznamo.

VERA

Pa , eto, upoznajemo se...

PEĐA

Znam,u kafiću...ali, to nije to. Šta radiš u subotu?

VERA

Molim?...U subotu?... Verovatno, ništa naročito.

PEĐA

Ništa naročito?...Eto, pozivam te na jednu dobru vožnju čamcem po Dunavu!

VERA

Imaš čamac?!

PEĐA

Bolje rečeno, imam čamčić sa motorom od 4 konja, ali vrši posao!

Šta kažeš?

VERA

Ne znam, da razmislim...

PEĐA

Eto, misliš...Jedan, dva, tri...Dakle?

VERA

Pristajem!

4. ENT. ŠKOLA.

MARKO drži časove pantomime.

VERA radi sa tekstilom, materijalima, slikama, pušta filmove, slajdove,itd...

5. EXT. PARKIĆ .

ALEKSA se šunja po obodu parkića. Predveče je. Polako se spušta mrak. **GVOZDEN** ga prati, a onda ga najednom zaskoči! **ALEKSA** uspaničeno počne da beži od **GVOZDENA**. Zamakne za jednu zgradu – ali tu naleti na **NENADA**, koji ga dočekuje sa ogromnim isukanim samurajskim mačem u ruci. **ALEKSA** se užasnuto zaustavi: kud će, gde će, krene nazad. Medjutim,otpozadi pristiže **GVOZDEN**. **ALEKSA** u bezizlaznoj situaciji naglo skrene iza ćoška u sporednu ulicu. **GVOZDEN** i **NENAD** se sastanu, a zatim krenu za njim. Ali, u toj ulici nema više nikoga. Jedino što na sred ulice stoji ogromna iskopana rupa, pored koje je postavljena tabla s natpisom: »Pazi rupa! Radovi u toku!« **GVOZDEN** i **NENAD** priđu rupi, pogledaju u nju, a onda samo, reklo bi se prekorno, odmahnu glavom...!

6. ENT. MANSARDA.

VERA i **MARKO**, nakon prilično burnog dana, napokon sami u stanu. Ona je za kompjuterom, **MARKO** za štafelajem. Čuje se tiha muzika. Dugo se bave svojim poslom... a onda **MARKO**,kao da se konačno na nešto važno odlučio, ostavi četkicu i sedne do **VERE**, kraj stola sa kompjuterom. Ona ga pogleda.

MARKO
 Nešto sam hteo da ti kažem...Mislim da se zaljubljujem.
 VERA
 Dobro, pa šta?
 MARKO
 A, da li bi i ona mogla da se zaljubi u mene?
 VERA
 Mogla bi.
 MARKO
 Sigurna si?
 VERA
 Jesam.
 MARKO
 A ti... i Peđa?
 MARKO
 Mi ...ništa...Da, zaboravila sam, da ti kažem: u subotu će me voziti
 čamcem po Dunavu!
 MARKO
 Stvarno? I, kažeš, ništa?
 VERA
 Ništa, normalno...To je poslovni izlet.
 MARKO
 (nasmeje se) Pa, poslovni, normalno...Sestrice, nemoj da zezaš!

7. EXT. ULICA.

Noć je. **ALEKSA** se s teškom mukom izvlači iz one rupe u koju je upao. Najzad, kad mu to nekako uspe, stane kraj rupe, besno dohvati onaj natpis i počne da ga gazi nogama! Zatim ga onako polomljenog i zgužvanog, osvetnički ugura u rupu. Tada mirno i dostojanstveno, kao da se ništa nije desilo, popravi svoju kravatu i krene niz ulicu, nonšalantno zviždukajući.

Sekcenca 6
OSMA OFANZIVA

1. ENT. MANSARDA.

Na okupu su **MARKO**, **VERA**, **GVOZDEN**, **KRUNA** i **MINA**. Svi ćuteći sede i nervozno lupkaju prstima, povremeno gledajući prema zidnom satu.. Očigledno da nekoga dugo čekaju...

GĐA KRUNA
 Gvozdene, da te pitam nešto: hoće li ti tvoji novinari doći do sudnjega dana, ili ću ja ovde da pustim korenje, ko stoletni hrast?
 GVOZDEN
 Ne znam šta ih je zadržalo? Svima sam poslao poziv za deset sati.
 MINA
 Možda po srednjeeskimskom vremenu. Po našem, sada je pola dvanaest, a od njih ni traga ni glasa.

MARKO

Pa, šta da radimo? Da ih još čekamo, ili da se rasturamo ko Bitsli?

GVOZDEN

Budite strpljivi. Poslao sam Nenada na teren, on će doći sa pouzdanim informacijama.

MINA

On će doći sa pouzdanim informacijama o onoj maloj Jovani od prekoputa, a ne o tome gde su vaši novinari.

GOZDEN

Pogrešno! Za Nenada je kontraobaveštajni rad na prvom mestu, a zadovoljstvo na drugom!

MARKO

To smo svi primetili...

VERA

Jeste li za još kafe?

GĐA KRUNA

Taman posla, dušo, ionako sam pred šlogom.

GVOZDEN

To govorite već trideset godina...

GĐA KRUNA

A, ti bi želeo da se to desi?

GVOZDEN

Šta vam pada na pamet? U ovoj neravnopravnoj borbi koju vodim protiv višestruko nadmoćnijeg agresora – svaka mi je puška dragocena!

GĐA KRUNA

Ja nisam puška...!

GVOZDEN

Figurativno, gospođo...Evo ga!

Zvonce i sijalica koja zasvetli kraj ulaznih vrata. MARKO otvori vrata. Uđe NENAD te polako i važno došeta do sredine prostorije. Sedne na stolicu. Svi se okupe oko njega.

MARKO

Šta je bilo, gde su?

GVOZDEN

Stižu li?

NENAD

Polako, da udahnem vazduh. Dolazim iz neprijateljske pozadine.

MINA

Nele, nemoj da nas ložiš, reci šta je bilo, da se više ne zamajavamo

NENAD

Vera, mogu li da dobijem čašu vode? Trčao sam kroz unakrsnu vatru!

GĐA KRUNA

Vidi se, Gvozdenova škola foliraže...

VERA donese NENADU čašu vode. On popije naskap ceo sadržaj, odloži čašu, a zatim polako ustane. Napetost dostigne vrhunac.

NENAD

Dakle, družo potpukovniče, zeznuli ste stvar!

GVOZDEN

Molim...?

GĐA KRUNA

Iju, kakav rečnik? Nije čudo što nam nastavnici štrajkuju.

NENAD

Koj ste adresu dali novinarima?

GVOZDEN

Kako koju? Pa, našu.

NENAD

Da, ali koju našu?

GVOZDEN

»Osma ofanziva« broj 66!

NENAD

To sam i mislio: znate li da je našoj ulici još pre sedam godina promenjeno ime, i da se od tada zove »Dunavska košava«!?

GVOZDEN

Au stvarno...

GĐA KRUNA

Ti si, Gvozdene, senilan.

GVOZDEN

Čekajte, kakve to ima veze: »Dunavska košava«? I vrapci znaju da se naša ulica zvala »Osma ofanziva«!

MINA

Vrapci znaju, gosn Gvozdene, ali ne i novinari!

GVOZDEN

Kako, bre, ne znaju? Ako su novinari, nisu deca.

GĐA KRUNA

More, jesu, Gvozdene, deca su, oni su pre sedam godina još išli na nošu!...Nisu oni čuli ni za ofanzive, ni za partizane, a o Titu da i ne govorimo!

GVOZDEN

Nemoguće! Još sutra ću da telefoniram ministarstvu prosvete....

MINA

I Obrazovnom programu televizije!

NENAD

Bilo kako bilo, ovo je nedopustiv propust i ja podnosim ostavku!

GVOZDEN

Kakvu, bre, ostavku?

NENAD

Ostavku na mesto terenskog operativca! Osećam veliku moralnu i ličnu odgovornost i zato...

GVOZDEN

Ne prihvata se!

NENAD

Razumem!

MARKO

Ala si se nećkao...

GVOZDEN

Do večeras će greška biti ispravljena !

VERA

Ali, kako?

GVOZDEN

Ima načina, Vera, ima načina... A sad, na izvršenje! Nenade, za mnom!

NENAD

Razumem!...(za sebe, u kameru)...Ako preživim ovaj rat, Jovana će me sigurno ubiti... Do konačne pobjede, družo generale!

GVOZDEN i NENAD brzo izađu iz prostorije. MARKO priđe svom štafelaju, dohvati četkicu...

MARKO

Žurka je završena, a istorija počinje...Slikaj, Modiljani, slikaj!

MINA

I, šta sada ja da radim? Probu u pozorištu sam otkazala, a snimanje na radiju imam tek posle tri.

VERA

Ostani ovde i pravi Marku društvo. Ja moram da idem.

MARKO

Tako je, ostani. Budi moja muza.

MINA

Mogu da ostanem, ali muzu potraži u »malim oglasima«.

MARKO

Ne u malim, već u velikim! Ja sam slikar velikog formata i potrebna mi je najveća muza!

GĐA KRUNA

Maestro, bolje ti je smanjiš format, jer Mina samo što ti nije uhvatila maglu.

MARKO

Ah ne, Mina, boginjo moja, ne ostavljaj me s ovim ukletim platnom...

MINA

Jebo te,Marko, ko da si ti glumac, a ne ja. Ćuti i slikaj!...Vera, a gde ćeš ti? Zar ti nije rano za školu?

VERA

Nema danas škole...Idem da se vozim čamcem po Dunavu.

MINA

Stvarno? Pa, to je fenomenalno, kako si ti originalna!...Čekaj, nećeš, valjda, sama u čamac?

VERA

Što da ne? Umem da plivam...Šalim se! Idem s Peđom.

MINA

O, ohoho, s Peđom?...Što ne prijavljuješ taj slučaj, mačence?

VERA

To je samo jedna...poslovna vožnja.

MINA

Da, da, u čamcu se najbolje diskutuje o »poslovima«..Vera, pazi se: stavi pojas za spasavanje, Dunav je pun virova.

GĐA KRUNA

Što nisam mlađa, pa da i ja nađem nekog kapetana lađe Ovako, ostaje mi samo da otplivam do samoposluge.

VERA

Izlazimo zajedno! Ja sam već odavno spremna.

GĐA KRUNA

Onda, na more: vetar je povoljan, jedra su podignuta, kapetan lađe stoji na pramcu i nestrpljivo puši lulu!...(zapeva)...«Kad naš brod plovi, plovi...»

VERA

Zdravo! Vididmo se predveče!

MARKO

Zdravo, sestrice!

MINA

Ćao, Vera, pozdravi kapetana!

GĐA KRUNA i VERA izađu. MARKO povuče prve poteze četkicom po platnu. MINA priđe malom šanku.

MINA

Marko, jesi li za neko pićence?

MARKO

Može.

MINA

Šta ćeš?

MARKO

Isto što i ti.

MINA naspe piće za sebe i za MARKA. Donese čašice. Kucnu se i otpiju gutljaj. MINA pusti tihu muziku, a zatim sedne naspram MARKA, gledajući ga kako slika.

MINA

Marko...Hej, Maki?

MARKO

A?

MINA

Znaš li da je slikanje obavezan vid terapije u psihijatrijskim ustanovama?

MARKO

Baš ti hvala.

MINA

Nisam na to mislila...

MARKO

Na koje?

MINA

Nemoj da zezaš...Htela sam da kažem kako slikanje, nekako, smiruje čoveka, za razliku od glume, na primer. Svaki put kad radiš novu ulogu, kao da si za korak bliži ludnici!

MARKO

Šta te je spopalo? Obično si puna pozitivne energije.

MINA

Znaš, ja se u stvari divim tvojoj sestri. Da sam ja, mislim, da sam...

MARKO

Da si gluva, reci slobodno.

MINA

Dobro, da sam gluva i nema - verovatno bih se ubila... A ona je tako smirena, tako talentovana i, za razliku od mene, uopšte nema osećaj da će negde zakasniti, da će nešto važno u životu da propusti!

MARKO

Znaš šta je rekao Čehov: ljudski je život uvek prokockan!...Zašto se onda sekiraš?

MINA

To me je uvek nerviralo kod muškaraca: za sve imaju filozofsko objašnjenje.

MARKO

Ali, Čehov...?

MINA

On pogotovu! Kad gledaš ili čitaš njegove komade, misliš da se svima na ovoj planeti samo spava.

MARKO

Mina... mislim da si nešto drugo htela da mi kažeš?

MINA

U pravu si, jesam...Zašto si se vratio iz Pariza?

MARKO

Ne razumem? Kakve to veze ima sa ovom pričom?

MINA

Ima! Da si ostao u tom glupom »gradu svetlosti«, meni nikad ne bi palo na pamet da razmišljam o svojoj budućnosti...Igrala bih svoje uloge u pozorištu, na filmu, na televiziji, davala intervjuje, novine bi redovno pratile moj ljubavni život – bila bih i dalje fatalna žena na ovim prostorima!

MARKO

Pa, šta se promenilo? Mislim da si fatalnija nego ikad.

MINA

Sve se promenilo!...Ti si se pojavio sa svojom glupom pantomimom i svojim glupim slikarstvom, a što je najgore – učinio si da poverujem kako umetnost još uvek ima neki smisao!

MARKO

Nisi me ubedila...

MINA

U šta?

MARKO

U to da si ikada mislila drugačije...Uostalom, zašto se toliko plašiš da se zaljubiš u mene?

MINA

Kao prvo: ti nisi baš Rudolf Valentino...a, kao drugo: do sad mi je bilo sasvim dobro i bez zaljublivanja!

MARKO

O.K., ja ne žurim? A ti?

MINA

Ni ja.

MARKO

Onda, evo predloga: ti počni da slikaš, a ja ću da postanem glumac. Naći ćemo se kod psihijatra...!

2. EXT. DUNAV.

PEĐA i VERA u čamcu, voze se po sredini Dunava; voze kraj obala, zalaze u ritove...Slike obala, šuma, pecaroša, ptica, šlepova, splavova, alasa u svojim čamcima kakoi izvlače mreže...(Poetična sekvenca!)... PEĐA je kraj motora, dok je VERA na pramcu...Onda, izmene uloge...Vidimo da su veoma srećni!...Najzad, dolaze do marine...Izlaze iz čamca...PEĐA vezuje čamac, uzimaju svoju opremu i krenu zagrljeni ka izlazu iz marine...PEĐA se smeje, a onda je u jednom trenutku poljubi u obraz...!

3. ENT. ŠKOLA.

MARKO drži časove pantomime.

VERA radi sa tekstilom, glinom, slikama; pušta slajdove, filmove, itd...

4. EXT. PARKIĆ.

NENAD sa svojim vršnjacima igra basket pod onim jednim, izanđalim košem. Kraj igrališta, na klupi sedi JOVANA i navija (dabome) za NENADOVU ekipu. Kroz parkić prolazi MARKO, pokretom ruke pozdravi društvo u parkiću i zađe u ulaz svoje zgrade. NENAD upravo postigne odlučujući koš i njegova ekipa pobedi! On važno sedne na klupu kraj JOVANE, ona ga zagrlji i poljubi u obraz!

5. ENT. MANSARDA.

MARKO uđe. VERA je već unutra. Opušteno leškari na trosedu gledajući televiziju. Deluje veoma srećno.

MARKO

Ćao, sestrice! Kako je bilo na putu oko sveta?

VERA

Fenomenalno! Obišli smo ceo Dunav.

MARKO

Baš ceo? Odavde... sve do Beča?

VERA

Do Beča i do Crnog mora!

MARKO

Bogami, onda je stvar ozbiljna.

VERA

A šta ste radili ti i Mina?

MARKO

Mi još uvek nismo stigli tako daleko.Sedeli smo ovde i pričali o tome da li je Zemlja okrugla ?

VERA

Možeš li ikada da budeš ozbiljan?

MARKO

Jesam ozbiljan!. Znaš, sestrice, dugo sam ja o tome razmišljao. U srednjem veku smatrali su da je Zemlja ravna ploča koju na leđima nose četiri velike kornjače, i – bili su u pravu!

VERA

Eto, ti se uvek zafrkavaš!

MARKO

Ma ne, razmisli dobro: da je ona zaista nekakav okrugli globus koji se stalno vrti u krug, mi bi svi sa nje odavno poispadali u kosmos!

VERA

U redu, Zemlja je ravna, pobedio si!

MARKO

Pobedila je istina, a ja sam samo njen ponizni sluga.

Zvonce i svetlo na ulaznim vratima. VERA ode da otvori vrata, a onda se uplašeno povuče u sobu , jer za njom uđu GVOZDEN – i jedna omanja, moglo bi se reći kidnapovana i uplašena televizijska ekipa: novinarka, snimatelj, tonac i rasvetljiivač! Haos je potpun!

GVOZDEN

Jel Gvozden obećao da će dovesti novinare?.. Jeste!...! Gvozden ih je doveo! Marko, Vera, pozovite sve stanare, konferencija za štampu upravo počinje!...Stop, čujem neidentifikovane šumove?!

GVOZDEN se baci na pod, a onda puzeći, vojnički, dođe do vrata od balkona. Oprezno se uspravi, stane kraj vrata, a onda ih naglo otvori i izleti na balkon!

6. EXT. BALKON.

Vrata širom otvorena.GVOZDEN na balkonu krajnje oprezno gleda levo, desno...a onda se, i dalje veoma sumnjičavo vrteći glavom, uvuče se u stan i zatvori vrata za sobom. Kako ih zatvori, ugledamo iza jednog krila ALEKSU, koji je ostao »upljeskan« na zidu! Stoji zabezeknuto par trenutaka, a onda se samo preturi preko ograde i sunovrati sa mansarde na ulicu...!

Sekvenca7

VIRUS

1. ENT. MANSARDA.

VERA koja je prehladena leškari na trosedu sa termometrom ispod jezika i oblogom na čelu, dok joj MINA donosi limunadu.

MINA

Lepo sam te upozorila: čuvaj se, Dunav je pun virova!...Šta kažeš? Nisi upala u vodu?...Znam, ali, zahvatio te je ljubavni virus!...Molim?...Nije ljubavni, nego si se prehladila u čamcu? Pa, to mu dođe na isto: svejedno si u krevetu...(Izvadi termometar iz

VERINIH usta)..Da vidimo: 37 sa 5...Nije strašno. Popij ovu limunadu.

VERA ispija limunadu. Zatim joj zavibrira mobilni telefon. Ona iščita poruku na displeju.

VERA

Peđa...Doći će posle probe.

MINA

Tipično za muškarca: prvo te obori u krevet, a onda dođe da vidi kako ti je.

VERA

Nemoj da zezaš!...Dovoljno se nerviram što danas ne mogu na probu.

MINA

Veco, ti si svoje odradila: kostimi su odlični, probe idu dobro...Uostalom, ja igram u toj predstavi i obaveštavam te o svemu. Kao tajni agent 007!

Ulazi MARKO noseći pune kese namirnica iz samoposluge. S mukom odloži kese na sto.

MARKO

Krajnje je vreme da počnemo jesti neku lakšu hranu...

VERA

Sa manje kalorija?

MARKO

Sa manje težine! Treba ovo dovući na mansardu. Od kad se onaj smutljivac Aleksa zaglavio u liftu, uglavnom idemo peške.

MINA

Ko bi rekao da si tako slabašan?

MARKO

Umetnost iscrpljuje više nego oranje!...Ko će da kuva kafu?

MINA

Normalno, ti.

MARKO

Zašto: normalno ja?

MINA

Zato što ti ja lečim sestru...a lečiću, maco, i tebe, čim se prehladiš.

MARKO

Hvala, kuco – ali, ja ne flertujem u čamcu na sred Dunava.

VERA

Marko, stavi kafu i nemoj da daviš!

MARKO

Razumem, šefe!...(za sebe) Kako je krenulo, mogu još i batine da dobijem.

MARKO stavi džezvu za kafu na šporet, a onda počne da raspakuje kese i da slaže namirnice u frižider. Zvonce i svetlo na ulaznim vratima. Utrčava GVOZDEN, beskrajno uzbuđen...a za njim GĐA KRUNA i NENAD.

GVOZDEN

Pali televizor, pali televizor...!
 MINA
 Polako, bre, ovde je bolesnik...
 GĐA KRUNA
 Gvozdene, lakše malo, nije ovo probijanje neprijateljskog obruča!
 VERA
 Šta se događa?
 GVOZDEN
 Gde se pali? Ovde?

Priđe televizoru i počne da pritiska neke dugmiće. Nema slike. GVOZDEN se u očajanju hvata za glavu!

Ne radi...!...Vera, Mina, Marko, zašto televizor ne radi?

NENAD dohvati iza televizora kabl sa utikačem i hladnokrvno ga uključi u utičnicu.

NENAD
 Zato što nije uključen u struju, gosn potpukovniče.
 MINA
 Pa da, bio je uključen fen za kosu.
 GVOZDEN
 Sušite kosu kada se događa istorija?! Vas dve niste normalne!...Gledajte sada! Tišina!
 MARKO
 Hej, pa to smo mi?...Jel to snimila ona tv ekipa koju ste kidnapovali, gosn generale?
 NENAD
 Niko nije kidnapovan, samo je izvršena korekcija odredišne adrese!

 GVOZDEN
 Gledajte, ovo sam ja...Izgledam – monumentalno!

2. TV REPORTAŽA (EXT. PARKIĆ.).

GVOZDEN, GĐA KRUNA, VERA, MARKO, MINA i NENAD, poređani u polukrug, govore u kameru:

GVOZDEN
 Mirno – na mestu voljno! Raportira komandant strateške grupacije za odbranu Dunavskog parkića, potpukovnik Gvozdin Vuković u penziji!
 MARKO
 Ja sam Marko, student slikarstva, a ovo je moja sestra Vera...Vera, izjavi nešto za televiziju.
 VERA
 (Marko prevodi gestove) Stvar je jasna: opština hoće od našeg parkića da napravi garažu. A mi to nećemo dopustiti!
 GĐA KRUNA

A, ja ću vam reći ko stoji iza svega ovoga: oni isti koji su mi 45-e nacionalizovali zgradu – a sad hoće da mi otmu i dunavski vazduh. E, neće moći!

NENAD

Smirimo strasti i sagledajno realnost: oni imaju svoje interese, a mi svoje. Čiji su interesi jači, ti će da pobede. A to smo mi!... To vam je kao bara puna krokodila...ili žaba...ili punoglavaca...Dobro, dosta je, slikajte sada nekog drugog!

GVOZDEN

Kao vojnik i profesionalac odgovorno izjavljujem: borićemo se do poslednjeg daha! Borićemo se za sebe, ali i za naše potomke! Buduća pokolenja će shvatiti svu veličinu i značaj naše borbe: bageri će možda preći preko naših tela, ali ne i preko našeg nesalomivog borbenog duha. «Viva la muerte...!»

MARKO

Izvinite, ali general se malo zaneo...Ja lično, kao čovek i kao umetnik, smatram da je kompromis moguć. Naime, ako su garaža i benzinska pumpa baš neophodni na ovom mestu – neka ih sagrade ispod vode. Uostalom, valjda i podmornice treba negde da tankuju gorivo, haha!

MINA

Molim?...Želite i moju izjavu? Ali, mene ionako ima previše na malom ekranu, razgovarajte sa običnim ljudima, sa radnicima, seljacima, poštenom inteligencijom...Dobro, ako baš insistirate, reći ću vam, veoma smireno i pribrano: ako nadležni ne shvate svu silinu našeg protesta, ne uvažavaju naše argumente i nastave da sprovode u delo, bolje rečeno, u nedelo, svoju podlu antiekološku i anticivilizacijsku nameru – ja ću lično da odem u opštinu i sve ću ih počupati za kosu!

Na ekranu televizora krene neka «imbecilna reklama»!

3. ENT. MANSARDA.

VERA, GĐA KRUNA, GVOZDEN, MINA, MARKO i NENAD ispred televizora.

GVOZDEN

Bravo, Mina, da imam sina, voleo bih da je kao ti!

MINA

Sad ste me ukopali, gosn majore...

GVOZDEN

Tačno: vreme je za ukopavanje! Neprijatelj će nakon ovoga da navali svom žestinom. Nenade, na položaj!

NENAD

(Dohvati telefonsku slušalicu) Razumem, gosn potpukovniče, samo da javim Jovani...

GVOZDEN

Kakvo javljanje?! Linije se odavno prislušuju. Na izvršenje!

NENAD

(za sebe, u kameru) Ako mi agresor ne dođe glave, znam ko će...

GVOZDEN i NENAD žurno izađu. GĐA KRUNA takođe ustane.

GĐA KRUNA

Vera, ti odmaraj, a ja ću ti predveče poslati kolače.

MARKO

Gospođa Kruno, tako sam se uželeo onih vaših specijaliteta, «a la Mari Antoanet»!

MINA

Zašto se ti javljaš? Nisi ti bolestan?

MARKO

Da, ali smo Vera i ja povezani ko sijamski blizanci.

MINA

Naročito kad su kolači u pitanju...Uostalom, i meni je vreme za probu. Marko, ideš li ti danas u školu?

MARKO

Da, svakako...

VERA

Pozdravi ih i reci im da ću sutra da dođem.

MARKO

Doći ćeš kad ozdraviš.

VERA

A to će biti sutra, i tačka!

MARKO

U redu, i tačka! Reći ću im...Mina, ideš li kolima?

MINA

Ma, otkud? Na opravci su kod Mike – karburatora.

MARKO

Zar mi nisi juče rekla da ti je poravio menjač?

MINA

O, da, menjač je sada super – ali volan može da se okreće samo na levu stranu!

MARKO

To je baš zgodno za put oko sveta...mislim, uopšte ne moraš da držiš volan.

MINA

Maco, da li ti je glava možda višak na ramenima?

MARKO

Ma, hajde, nemaš smisla za šalu!...Znate li onaj vic o Muji i Hasi kad se voze kolima?...Ne? Ja znam: dakle, kaže Muja Hasi: Zavij levo!...A Haso: auuuuuu...!

MINA

Idem odmah na probu, dok s tobom načisto ne odlepim.

MARKO

Idemo zajedno, častim »taksi«.

MINA

Hvala, gosn »škotlandanine«. Vera, ćao, vidimo se!

VERA

Ne mogu da verujem da ću konačno ostati sama.

4. EXT. ULICA.

MARKO i MINA ispred zgrade ulaze u »taksi«. Vozilo krene.

5. EXT. POZORIŠTE.

»Taksi« se zaustavlja ispred zgrade Pozorišta. Mina izađe. Poljubi MARKA koji ostane u kolima, i uđe u zgradu Pozorišta. Kamera isprati MINU, a onda ostane na reklamnom panou: vidimo naslov predstave čija se premijera najavljuje. Vozilo sa MARKOM krene dalje.

6. ENT. ŠKOLA.

MARKO drži časove pantomime.

7. ENT. MANSARDA.

Zvonce i svetlo na ulaznim vratima, više puta. VERA spava, a onda se trgne i spazi svetlo. Ustane i otvori vrata. Uđe njena najbolja gluvonema drugarica, CECA.. Vidno je uzbuđena. Sednu jedna naspram druge.

VERA

Šta se desilo?...Kaži, šta ti je?

CECA

Ima drugu...!

VERA

Ko?

CECA

On! Moj muž Milan!...Zamisli, skota: ima ljubavnicu, hoću da se razvedem, smesta! Nakon sedam godina braka i dvoje dece – on je našao mlađu od mene!

VERA

Čekaj, polako...Kako znaš da je mlađa?

CECA

Sigurno je mlađa!..Neće, valjda, da me ostavi zbog neke babe?

VERA

Ne mogu da verujem..I, kako izgleda?

CECA

Ko?

VERA

Pa, ta njegova.. ljubavnica?

CECA

Nemam pojma!...Sigurno ima silikone i veštačke nokte!

VERA

Stani... nisi je videla?

CECA

Kako da je vidim? Kriju se, ko pacovi!

VERA

Da li ti je Milan priznao da se viđa s drugom?

CECA

Jesi li ti pri sebi? Taj bi pre skočio sa mosta, nego da prizna bilo šta!

VERA

Kako, onda, uopšte znaš da ima ljubavnicu?

CECA

Znam!...Nije mi »prišao« već nedelju dana.

VERA

Nije ti...prišao« nedelju dana?

CECA

Zamisli, čitavu nedelju!

VERA

Ceco, ti nisi normalna!

CECA

Molim?...Pa, to mi je i on rekao!

VERA

Eto, vidiš...

CECA

Šta da vidim? On je samo jedan bedni prevarant, a ti si mi najbolja drugarica...Ne razumeš: nije mi »prišao«!

VERA

Pa, priđi ti njemu!

CECA

Kako?

VERA

Lepo! Kako on tebi, tako i ti njemu.

CECA

Ali, on je muško?

VERA

Ako je muško, nije »kiborg«!

CECA

Misliš?

VERA

Da, mislim!...Idi sad.

CECA

Da odem... da mu »priđem«?

VERA

Da, da, da! Kreni odmah, da zaista ne nađe drugu!

CECA

Idem!.Hvala ti, Vera, ti si pravo srce. (Poljubi je) Javiću ti kako je bilo.

VERA

Javi! Samo, bez detalja...

CECA u mnogo boljem raspoloženju nego što što je došla, izađe napolje...Međutim, na vratima se pojavi Peđa sa buketom cveća i kesom pomorandži. Osvrće se začuđeno za CECOM.

PEĐA

Mogu li da uđem?

VERA

Peđa?...Naravno, uđi!

PEĐA

Neka drugarica...?

VERA

Neka »lujka«...

PEĐA

Izvoli: cveće za najboljeg kostimografa, pomorandže za najljepšeg bolesnika...(Osvrše se oko sebe) Super ti je ova gajba.

VERA

Hvala..Sedi..Šta ćeš da popiješ?

PEĐA

Svejedno...Šta ćeš ti?

VERA

Ja pijem čaj.

PEĐA

Meni, onda, ipak nešto žešće

VERA

Mislila sam da ćeš doći ranije?

PEĐA

I došao sam ranije, ali su me dva ludaka dole u ulazu pola sata legitimisali i proveravali da li sam ozvučen.

VERA

Kako su izgledali?

PEĐA

Hm, onaj stariji liči na potpukovnika u penziji, a mlađi, šta ja znam...(Nasmeje se) Liči na mene kad sam bio mlađi!...Poznaješ ih?

VERA

Ne, ne verujem...(Donese mu piće) Kako je bilo na probi?

PEĐA

Rovoska bitka. Ali, biće to odlična predstava.

VERA

Baš se nerviram što me zakačio ovaj virus.

PEĐA

Ja sam kriv.

VERA

Ne, nisi ti...

PEĐA

Morao sam da te upozorim da se toplije obučeš.

VERA

Peđa, kao prvo: nisam dete. Kao drugo: nikada se do sada još nisam tako lepo provela.

PEĐA

Zaista?

VERA

Da, zaista. Uostalom, mislim da više i nemam temperaturu.

PEĐA

Hoćeš li da je izmeriš?

VERA

Nema potrebe. Daj mi ruku.

VERA ga uhvati za ruku i prinese njegovu šaku svom čelu. On je opipa čelo, a zatim joj se polako približi, uhvati je za glavu i drugom rukom, privuče je sebi...

PEĐA

Zbilja, nemaš temperaturu...ali ću je izgleda ja dobiti.

Poljubi je. Ona mu uzvraća poljubac. Ljubavna scena koja duže traje...Tada se vrata naglo otvore i uđe MARKO.

MARKO

O, izvinite molim vas, ući ću ponovo!

MARKO izađe i zatvori vrata za sobom.Onda se začuje zvonce i zasvetli sijalica kraj vrata. I tako nekoliko puta! **VERA**, najzad, s nestrpljenjem ustane i otvori vrata.

MARKO

Dobro večer, sestrice, ja stigoh.

VERA

Uđi, nemoj da se izmotavaš!...Ovo je Peđa.

MARKO

(Pozdrave se) Dobro večer, ja sam Marko, Verin brat.

PEĐA

Dobro večer. Vera mi je pričala o vama.

MARKO

Onda znate da obično upadnem kad ne treba! Zaista se izvinjavam što nisam zvonio.

PEĐA

Ja sam ionako došao na kratko, samo da obiđem bolesnicu...

MARKO

Na kratko ne dolazio u obzir! Jel tako, Vera?

VERA

Tako je! Zadržaćemo ga kao taoca.

MARKO

I ne samo to: nateraćemo ga da pojede špagete koje ću sada da spremim. Šta kažeš, Peđa, jesi li dovoljno hrabar da izdržiš i te muke?

PEĐA

Ako mogu da izdržim pozorišnu probu, valjda ću savladati i tvoje špagete!

MARKO

Dobro, onda, na izvršenje!

MARKO se povuče prema kuhinji da pripremi špagete. **PEĐA** i **VERA** ostanu zagledani jedno u drugo. Čini se da im je malo neprijatno. On pokuša da joj nešto saopšti, ali mu ona samo stavi prst na usta. Sada ga ona privuče sebi i poljubi. Iza njih, sukne gust dim iz pravca kuhinje. **MARKO** je opet u akciji!

Plan se širi: kamera se polako izvlači od VERA i PEĐE, izlazi kroz prozor od balkona.

8. EXT. KROV.

Plan se i dalje širi od osvetljenog prozora na Verinoj mansardi, sve do totala celog krova, a zatim i cele zgrade.

Vidimo da sa krova susedne zgrade, scenu kroz dalekozor posmatra ALEKSA. Najednom, pored njega uplašeno cikne mačka, on se prepadne, ispusti dalekozor i uz krik strmoglavi niz krov na ulicu!

**Sekvenca 8
KONTRANAPAD**

1. ENT. MANSARDA.

VERA za kompjuterom. Pored nje je šoljica sa kafom. Radosno ulazi MARKO sa otvorenom kovertom u ruci.

MARKO
Vera, konačno je stiglo!
VERA
Šta?
MARKO
Zvanično obaveštenje o datumu otvaranja izložbe!...Shvataš:
moja prva samostalna izložba u Beogradu – zvanično je
zakazana!

VERA radosno skoči od stola i zagrlji MARKA!...Ali, njihova radost je kratkog veka, jer, takođe sa otvorenom kovertom, sa najljućim izrazom na licu, uđe GVOZDEN.

GVOZDEN
Šta to radite? Zašto se blesavite?
MARKO
Imaću izložbu...!
GVOZDEN
A ja mislio da je nešto važno..(Pokaže koverat) Ovo je tempirana
bomba!
VERA
Kakva bomba?
GVOZDEN
Tempirana - s produžnim dejstom! Ovo je gore od bojnog otrova!
MARKO
Gosn generale, hoćete li nam konačno reći o čemu se radi – ili da
navlačimo gas maske?
GVOZDEN
Bićete obavešteni– čim se svi okupe. Zakazao sam 75-i vanredni
sastanak Kućnog saveta!
MARKO
Opet...?!

Vrata se otvaraju i poznata lica, uglavnom bunovna, polako ulaze u stan: GĐA KRUNA, MINA i NENAD.

GĐA KRUNA

Gvozdene, ako ovo ne bude važno, nosićeš na duši mog Caleta do kraja života, zato što sam ga ostavila bez doručka.

GVOZDEN

Vaš mačak Cale i kad ne bi jeo tri dana, i dalje bi ličio na prase.

MINA

Dragi sugrađani, ostavite se kulinarstva: ovde ima još živih duša koje bi želele da im se obratite.

NENAD

(gledajući sliku) Hej, Marko, super ti je ova nova slika! Dobro je da si konačno prestao da slikaš mrtvu prirodu.

MARKO

O čemu ti pričaš? Ovo mi je najbolja mrtva priroda do sada!

NENAD

Stvarno? Onda je samo nekako manje mrtva, više mi je vampirska...

MARKO

Skočiću kroz prozor.

GVOZDEN

Čekaj, skači posle, prvo izveštaj!...Dakle, drugovi i drugarice, otvaram 75-i vanredni sastanak Kućnog saveta. Prva tačka dnevnog reda: »Rešenje Opštinskog sekretarijata za urbanizam«.

Mina, čitaj!

MINA

Zašto ja da čitam?

GVOZDEN

Pa, ti si glumica!

MINA

Nisu samo glumice pismene! Kako da čitam, nisam popila ni jutarnju kafu, ne vidim belu mačku pred nosom!

NENAD

Cale nije mačka nego je mačor, a uz to je i žut.

MINA

Čuti, mali, nagovoriću Jovanu da te ispedalira!

MARKO

Ja ću da pročitam. Uostalom, slikari su oduvek bili intelektualno elita svakog društva...(Važno uzme papir od Gvozdene)...Prosto se pitam: kako ste u ovoj zgradi uopšte komunicirali dok se ja nisam pojavio?

VERA

Marko, čitaj!

MARKO

O.K. bez nervoze..Dakle: **(čita)** »Kilo hleba, dvesta grama tirolske salame, češanj belog luka...

GVOZDEN

(otme mu papir) Daj to ovamo, to mi je spisak za samoposlugu!...(Preda mu drugi papir) Ovo je pravi papir!

GĐA KRUNA

Boga ti, Gvozdene, šta će ti beli luk? Zar s praznovericama niste raskrstili još na Prvom zasedanju AVNOJ-a?

NENAD

Marko, ja ti rekoh da ti je slika vampirska.

MARKO

E, neću da čitam! Ja se žrtvujem za opštu stvar, a vi me zezate!

MINA

(uzme mu papir iz ruku) Daj mi to!...Slušajte dobro, ovo ću pročitati samo jednom: (čita) » Prema rešenju broj taj i taj, a na osnovu člana tog i tog, stav 12,45 i 99, Komisija za urbanizam konstatuje da je jednoglasnom odlukom Skupštine opštine odlučeno da radovi na izgradnji trospratne garaže i benzinske pumpe na lokaciji Dunavski parkić, počnu odmah!...U potpisu: Opštinska komisija za urbanizam, potpis nečitak, nešto kao Pera, ili Žika, ne znam...«

GVOZDEN

Dobro, potpis nije bitan...Jeste li čuli i razumeli?

SVI

Jesmo...

GVOZDEN

Vera, a ti?

VERA

Razumela sam.

GVOZDEN

I, šta kažete?

MARKO

Šta god da kažem, izgledaće nepristojno...

GVOZDEN

A vi, gospođa Kruno?

GĐA KRUNA

Ja ću se boriti do kraja: dići ću pumpu u vazduh!

GVOZDEN

Bravo, takvu vas volim: odlučnu i beskompromisnu! Ali, za diverzantskim akcijama, na sreću, neće biti potrebe, jer je ovaj dokument nešto što sam dugo čekao. Ovaj papir, ovo rešenje, jeste – pobeda!

Svi ga pomalo zabezeknuto gledaju, dok on u trijumfalističkom zanosu drži uzdignut dopis visoko iznad svoje glave! Najzad, prva se pomeri MINA, koja u neverici sedne na stolicu, protrlja oči, a zatim teatralno odmota žvaku i stavi je u usta.

MINA

Gosn Gvozdene... a da li bi ste nam tu vašu misao... pobliže objasnili?

GVOZDEN

Mina, sine, zar ti ne razumeš?...Nenade, sine, ona ne razume!

NENAD

Neverovatno.

GVOZDEN

Je li moguće da zaista ne razumete koliko smo sada blizu konačnom trijumfu? Vera, sine, tebi je sigurno jasno da...

VERA

Baš i nije...

GVOZDEN

Nenade, sine, čuješ li ti ovo?

NENAD

Šokatno.

GVOZDEN

Marko, sine, ti razumeš da ovo rešenje konačno znači da smo mi, kao grupa i kao pojedinci...

MARKO

Gvozdene, tata, ja ne razumem ništa! Osim, da smo ga...ono.

GVOZDEN

Nenade, sine, je li ovo moguće?

NENAD

Definitivno nije, gospodine potpukovniče!

GVOZDEN

Gđa Kruno, kćeri...

GĐA KRUNA

Gvozdene, nisam ti je kćer! Ti si sasvim podilkanio!

GVOZDEN

Nenade, pomagaj! Objasni im suštinu!

NENAD

Odmah, gosn potpukovniče!...Šta da im objasnim?

GVOZDEN

Zar i ti, sine, Brute!? Kako ne razumete? Optužiću ih za ispoljavanje totalitarne svesti, za saradnike prethodnog režima, za anticivilizacijsko i antidemokratsko delovanje, za ekološke zagađivače, prijaviću ih Ujedinjenim Nacijama, svim mogućim svetskim organizacijama za zaštitu prirode i čovekove okoline, i što je najstrašnije, prijaviću ih Fondaciji »RozaLuksemburg« za zaštitu belih medveda...!

MINA

Ja dosad nisam viđala bele medvede u okolini...Doduše, neki su viđali bele miševe...

GVOZDEN

Miševi ili medvedi, kakve to ima veze? Važno je da zvuči dramatično! Videće oni na kraju: čija mačka crnu vunu prede!

GĐA KRUNA

Gvozdene, mog Caleta da ostaviš na miru!

GVOZDEN

To je figurativno, gospođo...

GĐA KRUNA

Figurativno te i upozoravam!

VERA

Stanite malo, čekajte!...Šta, u stvari, treba da radimo?

GVOZDEN

To je bar jasno! Ja odmah sastavljam peticiju sa potpisima svih stanara okolnih zgrada – i pravo u sedište Vlade!

NENAD

Ja se bacam na Internet i opisima njihovih podlih i zakuilisanih radnji zatrpavam sve svetske i domaće sajtove! Naplaviću ih sa najmanje 40 gigabajta!

GVOZDEN

Tako je, sine, Brute...mislim, Nenade!...A ti, Marko?

MARKO

Šta ja?

GVOZDEN

Da li bi ti, na primer, mogao da nacrtáš nekakvu protesnu sliku, pa da je okačimo u parku, između dva drveta?

MARKO

Šta vam pada na pamet? Ja nisam farbar transparentata, nego umetnik!

GVOZDEN

Pa, na to sam i mislio: na umetnički transparent.

MARKO

Ne dolazi u obzir! Nađite nekog molera.

MINA

(Zagrlji Marka) Srce, zar ga nismo već našli?...Zamisli samo koliko je to originalno: autor velike samostalne izložbe - u borni za odbranu dečjeg parkića od zlih opštinará!...Medijin će prosto da polude za tobom!

MARKO

Misliš?

MINA

Apsolutno!

MARKO

Hm, dobro,onda...Smisliću nešto.

MINA

Takvog te volim....A, znate li šta ću ja da uradim? Odigraću predveće protestnu monodramu na sred parkića! Opštinarí će da puknu od muke!

MARKO

Šta ćeš da igraš?

MINA

Nemam pojma, možda »Antigonu«.

MARKO

Kakve veze imaAntigona sa dečjim parkom?

MINA

Nikakve, ali deluje monumentalno!

VERA

Ja ću da dovedem decu iz škole, sa transparentima i parolama..Možemo da napravimo živi lanac oko parka? Šta mislite?

GVOZDEN

Sve su ideje dobre i prihvatljive, ukoliko su uskladu sa usvojenom strategijom odbrane Dunavskog parkića.

MARKO

A, gospođa Kruna bi mogla da napravi svoje kolačiće »a la Mari Antoanet« i da ih besplatno deli publici, zar ne?

GĐA KRUNA

Pristajem! Nisam ja nekakva džangrizava baba koje ne raspoznaje borbu za opštu stvar! Biće kolaća!

GVOZDEN

Bravo, dobićete orden čim pobedimo neprijatelja!

GĐA KUNA

Lako ćemo za ordenje, Gvozdene, nije ti ovo »Osma ofanziva«.

Prvo skoči , pa reci hop!

GVOZDEN

U pravu ste: hop! Zadaci su podeljeni – svi na svoje radne zadatke. Nenade, za mnom!

NENAD

Ja idem kod Jovane.

GVOZDEN

Jesi li ti normalan? Rat je, a ti bi kod devojke!

NENAD

Ma ne, gosn potpukovniče, drugo je u pitanju: Jovana ima kompjuter s dobrom konekcijom!

GVOZDEN

Aha, onda u redu. Baci se na posao. Ja odoh – čuvajte mi Kućni savet!

MARKO

Haug...!

GVOZDEN izađe, NENAD krene za njim.

NENAD

Idem i ja...

MINA

Pozdravi Jovanu i sa naše strane.

MARKO

I pazi kako se konektuješ...!

NENAD

(U kameru) Neverovatni su ovi matrorci: misle samo na seks!

(Izađe).

MINA

Dobro, deco, to bi bilo to. Sve smo utanačili: ratnu strategiju, liniju fronta, rezervni položaj...ja mogu na probu!

MARKO

Doći ću posle časova po tebe.

MINA

Bolje rečeno, doći ćeš kod mene, da te ja odvezem kući.

MARKO

Normalno, gde si to videla da se jedan Modiljani gura u gradskom saobraćaju?

MINA

U vreme Modiljanija gradski saobraćaj nije postojao! Ali, neka ti bude: čekaću te, samo nemoj da zakasniš dva sata, ko prošli put...Verra, ti takođe ideš na posao?

VERA

Naravno, ozdravila sam! Jedva sam izdržala jučerašnji dan.

MINA

Pa, dobro, nije valjda bilo tako strašno. Imala si i neke posete...

VERA

Baš si nevaljala! Otkud znaš?

MINA

Jesi li čula za »vidovitu Zorku«?...E, pa, mače, ja sam joj bila razredni starešina!

MINA pođe ka izlaznim vratima, otvori ih, izađe, ali pre no što ih sasvim zatvori za sobom, odigra jednu kabaretsku numeru...

MINA

(Iz »Kabarea«) »Majn damen und heren, lejdiz end džentlmen, medam e mesj – orevoar!«

Konačno izađe. GĐA KRUNA je s nostalgijom isprati pogledom.

GĐA KRUNA

Ha! Što nisam pedeset godina mlađa, pa da upišem glumu!

3. ENT. ŠKOLA.

MARKO drži časove pantomime.

VERA drži časove iz svoje profesije.

4. EXT. ZGRADA OPŠTINE.

GVOZDEN sa činovničkom aktin-tašnom ispod ruke, u uniformi, ulazi u jednu zgradu. Kamera zastane na natpisu kraj ulaza: »OPŠTINA«.

5. ENT. KUHINJA.

GĐA KRUNA u svojoj kuhinji mesi kolače i pevuši. Kraj njenih nogu uvija se veliki, debeli, žuti mačak, Cale.

6. ENT. SOBA.

NENAD i **JOVANA** za kompjuterom. On je zagrlj i nešto joj »važno« objašnjava, prebirajući po tastaturi.

7. ENT. ŠKOLA.

VERA sa jednim odeljenjem dece izlazi iz škole. Svi nose transparente s natpisima protiv »zlih opština«, a sa jasnim ekološkim porukama!

8. EXT. PARKIĆ.

MARKO zateže transparent između dva drveta. Na njemu piše: »Naš park – naša sloboda – živela demokratija!«

9.EXT. KROŠNJA DRVETA.

U krošnji jednog velikog drveta, razume se, budno na sve motri **ALEKSA**, snima, beleži...

10. EXT. PARKIĆ.

MINA, krupno: govori monolog iz »Antigone«. Plan se polako širi sve do totala parkića. Vidimo da je u sredini **MINA**, a da su oko nje: **MARKO**, **VERA** i **PEĐA**, zagrljeni, sa decom iz njene škole koja mašu transparentima, **GVOZDEN**, **NENAD** i **JOVANA**, takođe zagrljeni, **GA KRUNA**, koja deli svoje čuvene kolače, publika, novinari, snimatelji...Najzad, kamera se ponovo zaustavi na krošnji drveta iz koje viri **ALEKSA**, koji samo što se nije strmoglavio na zemlju.

11. ENT. MANSARDA.

MARKO i **VERA**, sami, zavaljeni u fotelje, umorni od napornog dana, ali smireni i zadovoljni.

MARKO

Eto, završi se i to čudo! Nadam se da će se opštinari ipak utronjati od ovolike frke koju smo im večeras priredili! Šta ti misliš?

VERA

Ja mislim kako da se što pre otkotrljam u krevet...Ali, slažem se s tobom, moraće da stave prst na čelo.

MARKO

(Nasmeje se) Ako su svi ko onaj moron Aleksa, bojim se da ga ne stave na drugo mesto.

VERA

Za toliko će da pogode!...Je! sa otvaranjem izložbe sve u redu?

MARKO

Jeste. Nema odlaganja!...A tvoja premijera?

VERA

Biće kada je i zakazana.

MARKO

Super! Moglo bi se reći, draga sestrice, da su pred nama sve sami važni događaji.

VERA

(Zeva) A najvažniji od svih biće moj trenutni odlazak na spavanje – naravno, pošto proverim poštu!

VERA priđe kompjuteru, izađe na Internet, otvori poštu, gleda, a onda se samo s obe ruke uhvati za glavu!

MARKO

Hej, sestrice, šta je bilo? Ko nam to piše?

VERA

(Dozove ga gestom) Dođi da vidiš!

MARKO joj priđe. Gleda preko njenog ramena »e-mail« na monitoru: kamera pokaže tekst.

MARKO

(čita) Draga Verice, »prišla« sam mu, kao što si mi rekla! Sve je ispalo fenomenalno! Čao, vidimo se! Puno ti hvala! Ceca!«...Šta »prišla«, kome je »prišla«? Ništa ne razumem?

VERA

(Kroz smeh) A da li je iko rekao kako ti moraš baš sve da razumeš?...Laku noć!

VERA se povuče u svoju sobu za spavanje. MARKO ostane prilično zbunjen. Kamera polako krene ka otvorenom tavanskom prozoru i izađe kroz njega.

12. EXT. PARKIĆ. NOĆ.

ALEKSA je zaspao na drvetu. Hrče! Onda se u snu protegne, okrene na drugu stranu – i strmoglavi sa drveta na zemlju!

Sekvenca 9

IZLOŽBA

1. ENT. MANSARDA.

VERA, MARKO, GVOZDEN, GĐA KRUNA i MINA piju podnevnu kafu. Svi pažljivo slušaju GVOZDENA, koji je u uniformi i deluje uzbuđeno.

GVOZDEN

Eto kako je to bilo...Jutros oko sedam sati – a vi znate da ja ustajem u pet, dakle, u sedam sam potpuno budan i spreman za akciju – zvoni telefon! Zvrrr!

MARKO

Kako, kako...?

MINA

Pusti generala da se javi!

GVOZDEN

Ovako: zvrrr! Već po zvuku razaznajem: ovo je poziv sa visokog mesta!

MARKO

Po zvuku, kako da ne...

GĐA KRUNA

Dete, da više nisi pisnuo!

GVOZDEN

Ja šta ću, kud će, dohvatim slušalicu: Izvolite!...« Pukovnik Gvozden Vuković?» - začuje se pitanje s drugog kraja žice.

MARKO

Gluposti, ako je mobilni, onda nema žice...(VERA podigne veliki nož sa stola)...U redu, bez komentara...

GVOZDEN

Potpukovnik Vuković!- repliciram ja...«Ovde Kabinet referenta Žunjića«!...Uh, majku mu božiju, šta ću sad?...Izvolite, na raspolaganju!...«Gospodine potpukovniče, referent Žunjić je pažljivo proučio vaš dopis u vezi sa izgradnjom garaže i benzinske pumpe – i želi da se hitno nađe sa vama! Možete li odmah da dođete u Kabinet, šaljemo kola po vas?»...Ja protrljam, oči, protrljam uši, protrljam i nos kad sam već u blizini – da li sanjam?...«Ne sanjate, potpukovniče, auto je već krenuo! Čekamo vas!»

MARKO

Jebo te, pa oni čitaju misli, kao kod Orvela...

MINA

Rekao si da nećeš komentarisati.

MARKO

Izvini, uzbuđen sam zbog izložbe.

GVOZDEN

Ha, izložba! Trice i kućine! Zamislite samo, kako je tek meni srce lupalo dok sam ulazio u auto?

GĐA KRUNA

Kako ti je lupalo, Gvozdene?

GVOZDEN

Ovako: tik-tak, tik-tak, tik-tak...

GĐA KRUNA

To je normalan puls, nemoj da paničiš...

GVOZDEN

A tek kad sam ušao u Kabinet, ovako je počelo: tik-tik-tak-taka-tik...!

MINA

Gosn. Gvozdene, pa vi ko da ste otišli kod kardiologa, a ne kod referenta za urbanizam i renesansu.

VERA

Jel' bio ljubazan?

GVOZDEN

Ko? On? Zamalo da se izljubimo ko rođena braća!

MARKO

Kakva braća, možete deda da mu budete...

GĐA KRUNA

Marko...?

MARKO

Izvinite, blaga nervoza, zbog izložbe...

GVOZDEN

Sve u svemu, stigne kafa, stignu sokovi, popričismo malo o tome kako živi narod, šta se radi u »bazi«, itd...i pređosmo na stvar!

GĐA KRUNA

Hvala Bogu! Kako si krenuo, pomislila sam da si i zaboravio zbog čega si otišao.

GVOZDEN

Malo morgen!...Međutim, Žunjić mi se, onako u poverenju, upilji u lice: »Znate, gospodine potporučniče«...Potpukovnik, Žunjiću...«Oh, oprostite, gospodine potpukovniče, lapsus...

MARKO

(folirantski) Ko...?

MINA

Marko, zaveži!

MARKO

Razumem!

GVOZDEN

Lapsus! To je ono, kad ovo...

GĐA KRUNA

Shvatili smio, Gvozdene, teraj dalje.

GVOZDEN

Dakle, Žunjić nastavi: »Ja već duže vreme pratim devijacije u radu te opštine, a vaš dopis me je samo uverio da sam bio u pravu.

Moramo hitno da intervenišemo i da zaustavimo taj anticivilizacijski nasrtaj na čistu i nezagađenu ekološku sredinu, koju reprezentuje vaš parkić na Senjaku!.. Na Dorćolu, gosn ministre...«Da, da na Dorćolu, lapsus...ali, Senjak, Dorćol, Dunav-Tisa-Dunav , sve je to u službi građana i razvoja demokratije!«

MINA

Sjajno! Kakva elokvencija...

GVOZDEN

Tačno! To sam i ja odmah pomislio: eto, kakvog divnog referenta mi imamo – ali, da li smo ga zaslužili?

MARKO

Nismo, definitivno!

VERA

Dobro, i šta je bilo na kraju?

GVOZDEN

Na kraju, ko i na početku: opet, zamalo da se izljubimo!...On me isprati do vrata i reče: »Ništa ne brinite. Poručite vašim komšijama, ljudima, ženama i deci Čubure«...Dorćola, Žunjiću!...«Da, Dorćola, na to sam i mislio kad sam rekao Žagubica, poručite da će njihov lepi Savski parkić«...Dunavski, Žunjiću...«Naravno, Dunavski parkić - biće spašen!Doviđenja!«

MINA

I...?

GVOZDEN

I, gotovo! Svršismo, i ja dođoh pravo ovamo da vam saopštim tu radosnu vest!

VERA

Znači, pobedili smo?

GVOZDEN

Pobedili! Ko u Osmoj ofanzivi!

GĐA KRUNA

Hvala bogu, Gvozdene, da i ti jednom pobediš!

MARKO
E, pa onda, u to ime, da nešto popijemo...

MARKO krene ka kuhinji, ali se na vratima pojavi NENAD, veoma uzbuđen!

NENAD
Braćo i sestre Srbi – bager u parku!

Svi se zabezeknu! Onda potrče ka prozoru, sudarajući se među sobom. Načičkaju se uz prozor. Gledaju!

2. EXT. PARKIĆ.

Na sred parkića, takoreći uz pesak za igranje dece, preteći stoji parkiran ogroman bager, sa podignutom viljuškom!

3. ENT. MANSARDA.

Svi se razočarano povuku od prozora ka sredini prostorije.

MARKO
Sjajno! Vidi se da je intervenisao.
GĐA KRUNA
Gvozdene, neprijatelj ti je opet zašao za leđa!
GVOZDEN
Ovo je neki nesporazum! Čovek mi je obećao...Dajte mi telefon!...(MINA mu pruži svoj mobilni)...Kako se ovo uključuje?
MINA
Ukucajte broj, a onda pritisnite ovo zeleno dugme.
GVOZDEN
(Vrati joj telefon) Ovo je igračka za decu!.... Nenade, daj mi pravi telefon!

NENAD izvuče odnekud običan telefon, starinski, crni...

NENAD
Izvolite, gosn potpukovniče!
GVOZDEN
(Oduševljeno) Bravo, sine, to je telefon za mene!...(Okreće brojčanik) Alo?...Alo?...Alo, ovde »soko«, ko je tamo?
GĐA KRUNA
Koji, bre, soko, Gvozdene?
GVOZDEN
Čutite, gospođa Kruno, to je moja tajna šifra.
GĐA KRUNA
Ako je šifra, bolje da si uzeo »pevac«, to ti više odgovara.
GVOZDEN
Tišina!...(Okreće ručicu) Alo?...«Soklo» zove »orla«, »soko» zove »orla» - »orao«, javi se!...Nenade, šta je ovo? Ništa se ne čuje.
NENAD

Nemoguće, gosn potpukovniče, lično sam proverio..Au, čekajte: spala je žica s telefona!

MARKO

Svaka čast, spao vam je...

NENAD

(U kameru) Ovi matorci su opsednuti seksom...Evo, namestio sam je, gosn potpukovniče. Morate lakše da okrećete brojčanik.

GVOZDEN

Koliko lakše? Ja sam komandni oficir, vojniče, a ne – balerina!

GĐA KRUNA

Ostavi dete na miru, ti si kriv! Okrećeš taj brojčanik ko da je vergl!

GVOZDEN

Dobro, tišina u rovu! (Ponovo okreće brojčanik) Alo?...«Soko» zove »orla«, »soko» zove »orla« - »orao«, javi se.

MINA

Čuje li se nešto?

GVOZDEN

Ništa.

MINA

A da probate s običnim telefonom?

GVOZDEN

Ha,ha, kako ste vi naivni! Pa, neprijatelj samo to i čeka, da uhvati naš signal!...«Soko» zove »orla« - »orao«, javi se!...Evo ga, čuje se!...Ovde »soko«, ko je tamo?...«Dabar»?! Koji »dabar«, čija je to šifra?...Nije šifra, nego?... (Ostalima) Dobio sam zoološki vrt, majku mu božiju!

NENAD

Gospodine potpukovniče, lepo sam vas upozorio da su te šifre sa pticama zastarele...Danas se koristi: »hej, men«, »kul, bradr«, »svit bejbi«...a ne ovo s perjem!

GVOZDEN

Ti ćeš da mi kažeš šta je zastarelo?Ha!...Da znaš: mnogo si bio korisniji obaveštajac dok se nisi spetljao s onom malom od prekoputa.

MINA

Gospodine Gvozdene, kako možete tako? Ta »mala od prekoputa« je slatka ko med i nije vam ona kriva što vas je »orao« poslao u zoološki vrt!

NENAD

Hvala ti, Mina, častim piće!

MARKO

Polako, polako, ja takođe ne bih isključio žene kao faktor visokog rizika!

GĐA KRUNA

Ćutite, bre, vas dvojica! Ja u ovim godinama najbolje znam i šta su žene, i šta su muškarci. Zato, Gvozdene, ne zanovetaj, već okreći tu skalameriju!

GVOZDEN

Nego šta drugo i radim?... Alo?...Alo?...«Soko» zove »dabra«...ma, kakvog dabra, što me zbunjujete!...«Soko» zove ...evo ga, konačno!...«Orle», ti si?...A, vi ste, gosn sekretaru

»гнезда«...Da li me se sećate?...Ovde potpukovnik Gvoz...pardon, »soko«, bio sam juče u vezi s onim...Da, da, sećate se, naravno...Da li bih mogao da razgovaram sa »orlom«?...Nije tu?...«Orao« odleteo? Kuda?...U Patagoniju?...*(Ostalima)* Gde je ta Patagonija?

NENAD

Ja mislim da je to krater na Mesecu.

GVOZDEN

Au, daleko!...Gospodone sekretaru, pardon, »detliču«, možda mi vi možete pomoći: reč je o onom parkiću...da, molim?...To je sređeno?...Ali, evo ga bager u parku, samo što nije počeo da kopa!...Gde je parkić? Pa, zapisali ste...Kakav Surčin – Dorćol!...Da, naš je parkić na Dorćolu!...Vidim i ja da je greška!...Razumem, biće ispravljeno...Da, odmah, razumem...Hvala, »detliču«, mnogo ti hvala!...(Spusti slušalicu...*(Ostalima, veoma zadovoljno)*) Čuli ste gospodina »detlića«: greška će biti ispravljena, čim »orao« doleti iz Patagonije!

MARKO

(Gledajući kroz prozor) Pa, to je sjajna vest!! Bager je upravo iskopao prvu rupu...!

GVOZDEN

Šta?! Ofanziva? E, neće moći, krećemo u protivnapad...Juuuriiiš!

4. EXT. PARKIĆ.

Iz VERINE zgrade istrčavaju svi prisutni iz prethodne sekvence, noseći u rukama svakojako »oružje«: kišobran, portfijš, varjaču, kutlaču, itd...i jurišaju ka bageru! Bager spusti viljušku, zaokrene, i najvećom mogućom brzinom pobegne iz parka. Međutim, njegovi gonioi nastave da ga jure, na velikom odobravanju svih posetilaca parka i dece koja se igraju

5. ENT. ŠKOLA.

VERA drži časove iz svojih predmeta.

6. ENT.GALERIJA.

MARKO je sam u galeriji i nadgleda radnike koji vrše poslednja doterivanja već postavljenih slika. MINA mu priđe s leđa i zagrlji ga.

MINA

Imaš tremu, junačino?

MARKO

Aha.

MINA

Ništa neobično: ja se utronjam pred svaku premijeru.

MARKO

Ti? Ma, ajde, nemoj da me ložiš...

MINA

Časna reč.

MARKO

Onda si stvarno dobra glumica. Meni izgleda da se ti u pozorištu samo igraš, ko malo dete.

MINA

Ja i jesam malo dete.

MARKO

Hajde, onda, da pobegnemo odavde?

MINA

Kako to misliš?

MARKO

Lepo. Nek se gosti zabavljaju, nek pijuckaju i gledaju slike, nek nabadaju nešto na čačkalicu – šta će im uopšte autor izložbe?

MINA

Bez autora se ne može. Koga će uveče, pred spavanje, da ogovaraju kad legnu u krevet?

MARKO

Bilo koga! Na otvaranju izložbi takvih pacijenata uvek ima koliko ti duša želi.

MINA

Znam. Ipak, ne možemo da pobegnemo zbog Vere. Tvoja izložba joj, izgleda, više znači nego njena sopstvena premijera.

MARKO

Onda, ništa. Pobeći ćemo neki drugi put.

MINA

Normalno! Ovo je tek početak tvoje slikarske karijere.

MARKO

Mina, mnogo ti dugujem za ovo.

MINA

Kao prvo, duguješ samo svom talentu – a kao drugo: sačekaj kritike. Možda će napisati da slikaš kao đak – prvak!

MARKO

O, pa to bi za mene bio najveći kompliment! Ali, neće. Oni će me porediti sa nekim bezveznjacima: Modiljanijem, Šagalom, Matisom...

MINA

Znaš šta me je kod tebe impresioniralo kada sam te prvi put upoznala?

MARKO

Moj razdeljak?

MINA

Tvoja neprevaziđena skromnost.

MINA ga poljubi, on joj uzvрати poljubac. Jedan radnik unosi sliku, nadrealističkog tipa. Obrati se MARKU:

RADNIK

Majstore, kako da ti ga stavim na zid? Ovako...ili naopačke?

7. EXT. ŠKOLA.

VERA izlazi iz škole. Čeka je PEĐA. Zagrle se i poljube, a zatim uđu u njegov automobil. Idu na MARKOVU izložbu.

8. EXT. ZGRADA.

GĐA KRUNA I GVOZDEN, doterani, izlaze iz zgrade i ulaze u taksu koji ih čeka ispred. GVOZDEN kavaljerski otvori vrata. Idu na izložbu.

9. EXT. PARKIĆ

NENAD i JOVANA se takođe nalaze, ona ga poljubi u obraz, a zatim zagrljeni nastave prema autobuskoj stanici. Očigledno, i oni idu na MARKOVU izložbu.

10. ENT. IZLOŽBA.

Otvaranje izložbe. Gužva. Muvanje. Koktel. Posluženje na čačalicu. Poznata lica koja okružuju MARKA. Naravno, unutra je i ALEKSA koji šeta među zvanicama, trudeći se da njegov reporterski kasetofon koji krije ispod mantila, ostane neprimećen.

11. ENT. MANSARDA.

Mrak. Vrata se otvaraju, uđe svetlost iz hodnika, a onda neko okrene prekidač. Svetlo u dnevnoj prostoriji se upali. Ulaze u veselom raspoloženju MARKO, VERA, MINA i PEĐA.

VERA

Sedite, staviću kafu.

MARKO

Mimo svih mojih očekivanja, preživeli i otvaranje svoje prve samostalne izložbe.

PEĐA

Prvi put je najteže, a posle – čista rutina!

MARKO

Na šta misliš?

PEĐA

Pa, na izložbu, naravno.

MINA

Muškarci, samo bi da furate neki »mačo« fazon! Ponašajte se prirodno, kao žene.

MARKO

U pravu si: ja ću sada najprirodnije da podrignem...baš kao žena!

MINA

Bljak!

MARKO

Šalim se, to sam obavio pre no što smo ušli u lift. Ja sam fin čovek, rafinirani slikar, umetnik s merom...

MINA

Ako je mera ona količina votke koju si popio, onda ću dobro da razmislim o udaji za tebe.

MARKO

Stvarno bi se udala za mene?

MINA

Zežam se, ni pijana!

MARKO

Sada si me razočarala: ja sam baš mislio da ujutru, ako nemaš probu, skoknemo do matičara i da...

MINA

Idem da pomognem Veri...Potrudite se da ne zaspate pre no što stigne kafa.

MARKO

Svašta, kome se spava...Je li, Peđa, da ne misli i Vera da se udaje za tebe?

PEĐA

Ne, koliko ja znam.

MARKO

Hm, dobro je...Jer, znaš i sam, tu ima određenih, kako da kažem, specifičnosti...

PEĐA

Ništa ne brini, svestan sam tih, kako kažeš, specifičnosti...A, radi tvoje utehe, toga je svesna i Vera. Jednostavno, lepo nam je kada smo zajedno, i to je za sada sve. Posle, ne znam, videćemo...

MARKO

Hej, izvini, lupam gluposti, stvarno sam pijan...

PEĐA

Ne mislim da su to gluposti, a da si pijan, jesi. I ja sam pijan!

MARKO

Stvarno? Ali, kako se to na tebi ne vidi, a na meni se vidi?

PEĐA

Nemam pojma, valjda je to individualno....

MARKO

Dobro si rekao: individualno. Sve je individualno. Život je individualan. I ljubav je individualna. I piće je individualno – živeli!

MARKO izvuče malu flašu votke iz džepa od sakoa, nategne, a onda je pruži PEĐI. On prihvati flašu, dobro nategne iz nje, a zatim je vrati MARKU. Obojica uopšte ne primete da celu tu operaciju iza njihovih leđa prate VERA i MINA, koje su donele kafu.

MINA

Vas dvojica ste dva prava individualna alkoholičara!

MARKO

Svašta! Znaš li koliko je SAMO Modiljani pio?

MINA

Ne znam! Ne vozim se vremeplovom i nisam se zabavljala s njim...Vera, da ih poslužimo kafom, ili da ih izbacimo na licu?

VERA

Ja sam za to da ih izbacimo!

MARKO

Vera, sestro moja, ja sam tvoj brat, tvoja krv, mi smo kao dva bića u dva tela; ne, jedno biće u jednom telu; ma nije, dva tela u dva bića – jebo te, Peđa, pomoz, nemoj da stojiš kao Kip slobode!

PEĐA

Ne razgovaram sa pijanim osobama...Živeli!

MINA i VERA se nasmeju, samo slegnu ramenima, a zatim i one sednu za sto kraj njih dvojice. Podignu šoljice od kafe i kucnu se, nazdravljajući jedna drugoj. Plan se širi: kamera izlazi kroz otvoren tavanski prozor prema nebu sa bezbroj zvezda.

12. EXT. ULICA. NOĆ.

ALEKSA teturajući prolazi pokraj VERINE zgrade. Peva neku od poznatih kafanskih pesama. Pored njega prođe kamion za polivanje ulica i skroz ga pokvasi. Međutim, ALEKSA samo hladnokrvno pogleda u nebo, otvori kišobran i nastavi da ševrda i da peva niz strmu kaldrmisanu ulicu!

Sekvenca 10

PREMIJERA I I

1. ENT. MANSARDA.

VERA drži u rukama katalog za svoju predstavu čija je premijera zakazana za to večer. Okreće listove kataloga, razgleda ga...Ulazi MARKO s otvorenim pismom u rukama.

MARKO

Vera, javio se ujka iz Pariza!

VERA

Stvarno?! Šta piše?

MARKO

Kaže da mogu da se vratim kad god poželim.

VERA

Nije više ljut na tebe?

MARKO

Izgleda da nije.

VERA

A ti na njega?

MARKO

Ne znam...Moguće da sam i ja u nečemu preterao.

VERA

Znači, vraćaš se u Pariz?

MARKO

Da li bi volela?

VERA

Iskreno?

MARKO

Da, iskreno!

VERA

Nekako sam se navikla na tebe...A, opet, to bi bilo dobro za tvoju karijeru, pogotovu nakon one sjajne izložbe...

MARKO

Zbilja, toliko se toga dogodilo od kad sam se vratio...Izgleda da više nisam onaj isti čovek koji je sa koferom i štafelajem u rukama onog jutra banuo na tvoja vrata!

VERA

Ma, jesi isti, samo što si u međuvremenu upoznao Minu...

MARKO

A ti Peđu.

VERA

Kakve to ima veze?

MARKO

Kako: kakve? Ako sam se ja promenio zato što sam upoznao Minu, zašto bi ti ostala ista kad si upozнала Peđu?

VERA

Nisam rekla da si se promenio na gore.

MARKO

Nisam ni ja!

VERA

Eto, vidiš da si ostao isti, uvek se nešto buniš!

MARKO

Bunim se, pa šta?

Zvonce i sijalica na ulaznim vratima. Ulazi Mina, baš kao u prvoj epizodi, užurbana i uspaničena. Ide pravo ka VERINOM stočiću za šminku.

MINA

Nećeš mi verovati: nestala mi je maskara, i to baš na dan premijere!

MARKO

Opet?

MINA

Šta:opet?

MARKO

Isto se to dogodili i onoga dana kada sam došao iz Pariza.

MINA

Nemam pojma.

MARKO

Kako nemaš pojma? Stajao sam tu, nasred ove prostorije, a ti si uletela ko oluja, baš kao i sada, i krenula pravo ka Verinom stočiću za šminku!

MINA

O čemu, bre, ti pričaš? Kod dana, kakva oluja?

VERA

Marko, zar ne vidiš da te loži?

MARKO

Mina, stvarno me ložiš?

MINA

Naravno da te ložim! Ko bi zaboravio taj istorijski trenutak kada si došao iz Pariza ko usran golub, ko pravi pokisli slikar-pantomimičar, u ovu našu ubogu balkansku provinciju, a mi smo učinile sve da te povratimo u život!

MARKO

Mina, dušo, nemoj toliko da glumiš, ostavi nešto i za večeras.

MINA

Eto, Vera, šta je to zahvalnost? Mnogo je bolje bilo pre deset hiljada godina, kada su žene ovakve muškarčine žrtvovale bogovima, ko »ordever«!

VERA

Bože, Mina, kako si ti surova.

MINA

Čekaj, dok malo bolje ne upoznaš Peđu...

VERA

Svejedno ga neću žrtvovati bogovima.

MARKO

I to ko »ordever«, bljak!

MINA

Pa dobro, možeš i ko hladno predjelo...(Šminka se) Vera, gde pronađeš ovako dobru šminku?

VERA

Na pijaci.

MINA

Jesi li ti, ženo, normalna? Od večeras ćeš morati potpuno da promeniš način života!

VERA

Zašto?

MINA

Zato što postaješ »ime« u ovom gradu, kostimograf oko koga će se otimati sva pozorišta. Zamisli da te neko nakon večerašnje premijere ugleda na pijaci kako kupuješ nefirmiranu šminku?

MARKO

Kakve to ima veze? Važnije su valjda Verine skice od njene šminke?

MINA

Hajde, dušo, pričaj mi malo o tome...Vera, od sutra na pijacu ne smeš ni nogom da kročiš!

VERA

Ali, gde ću da kupujem jaja, sir...?

MINA

Zaboga, a čemu služe muškarci?

VERA

Svejedno nemam nameru da se menjam.

MINA

Ne treba da se postaneš »ejlien«! Nego onako, pomalo, »step baj step«.

Zvonce i svetlo na ulaznim vratima. MARKO otvori vrata. Uđe GVOZDEN, svečano obučen.

GVOZDEN

Drugovi, zdravo!...Vera, da li sam dobro obučen za pozorište?

VERA

Sasvim dobro.

MINA

(kroz smeh) Odlično, gosn Gvozdene, ko iz doba nemog filma!

MARKO

Mora da je general tada poslednji put i bio u pozorištu.

GVOZDEN

Ti ćeš da mi kažeš? Misliš da vojnici ne znaju šta je umetnost?

MARKO

Pa, kad je reč o slikarstvu, tu se baš niste pokazali...

GVOZDEN

Nisi ni ti.

MARKO

Ali, ipak ste bili na mojoj izložbi?

GVOZDEN

Po službenoj dužnosti, kao predsednik Kućnog saveta!

MINA

I kao pratilac gospođe Krune.

GVOZDEN

To je bilo samo uzgred.

MINA

Znam, uzgred će da bude i večeras...

VERA

Ostavite gosn Gvozdena na miru i gledajte svoja posla!

GVOZDEN

Ma, nema veze, Vera, prošao sam ja kroz mnoge diverzije u svojoj vojničkoj karijeri. Nešto sam mnogo važnije hteo da vam kažem: danas se definitivno odlučuje o sudbini našeg parkića, jer...

Ulazna vrata se naglo otvaraju i ulazi NENAD, obučen kao onaj viši brat iz filma »Ljudi u crnom«!

NENAD

Sleteo je!

MINA

Ko?

NENAD

»Orao« !

GVOZDEN

Gde?

NENAD

U »gnězdo« na Surčinu! Direktnom linijom »Patagonija ervejz«!

MARKO

A, to, baš super...Sada će jaja da pojeftine.

GVOZDEN

Jesi li izvršio zadatak?

NENAD

Dakle, bilo je to ovako...

MINA

Nele, srce, možeš li da preskočiš uvod, mi večeras imamo premijeru.

GVOZDEN

Svi imamo premijeru – ali, ako ne odbranimo naš parkić, na ovoj planeti za nas više života nema!

NENAD

A i život na Marsu je pod znakom pitanja.

MINA

Mislim da ću da kolabiram...

GVOZDEN

Za kolaboracioniste mesta nema!...Vojniče, nastavi!

NENAD

Razumem, gosn potpukovniče!...Dakle, još od ranih jutarnjih sati, ja zauzmem svoje mesto u visokoj travi oko »gnezda«...

MARKO

Stvarno si čučao u travi? Pa, ti nisi normalan...

NENAD

»Trava« je šifra za restoran na aerodromu.

MARKO

Zašto onda tako i ne kažeš? Nismo mi »retardi«.

GVOZDEN

Bez upadica, molim!

NENAD

Dakle...

MARKO

To si već rekao.

MINA

Marko, zaveži! Hoćeš li da do sutra čamimo ovde?

NENAD

Ne razumem, čovek stavlja glavu u torbu za opštu stvar, a pojedini ga samo prekidaju...Dakle...(Marko zamalo da opet nešto kaže, ali ga Mina samo smrtonosno pogleda i on se zaustavi)... akcija je tekla ovako: »orao« sleti u »gnezdo«, ja grunem iz visoke »trave«, stanem pred njega sa onim novim dopisom u rukama i salutiram: Gospodine referentu, poruka od »sokola«: Parkić napadnut. Stop. Bager privremeno odbačen na rezervni položaj. Stop.Opasnost traje. Stop. Tražim pojačanje. Stop!...Šta« - zaprepasti se on – »zar to nije završeno?«...Nije, gospodine ministre, lanac komande pukao!...On pomodri u licu od ljutine, dohvati onaj dopis jednom rukom, a drugom svoj mobilni telefon...!

GVOZDEN

Aha, sigurno je odmah nazvao svog sekretara da ga izriba!

NENAD

Ne, gosn potpukovniče, nazvao je svoju ženu i rekao joj da podgreje sarmu!

GVOZDEN

Vojniče, kako si ti naivan: to su šifre...!

MARKO
 Zemljo, otvori se...!
 NENAD
 Sve u svemu, on završi razgovor, okrene se k meni i odlučno reče: »Biće završeno«! »Rodžer«!
 MINA
 Koji sad Rodžer?
 NENAD
 Mina, to je oznaka za kraj razgovora.
 MINA
 Hvala bogu...«Rodžer«!
 NENAD
 »Rodžer«!
 GVOZDEN
 »Rodžer«!

Ulazna vrata se ponovo otvaraju i ulazi GĐA KRUNA, takođe obučena za premijeru ko iz doba nemog filma...ali, koja nosi sa sobom veliku kesu.

GĐA KRUNA
 Deco, zamislite: javio mi se Rodžer ...
 MARKO
 Ludilo se nastavlja....(Krene ka vratima)
 MINA
 Kuda ćeš?
 MARKO
 Idem po burek!
 MINA
 I ja ću s tobom!

Oboje istrče iz stana. GĐA KRUNA zabezeknuto gleda za njima.

GĐA KRUNA
 Šta im bi, jesam li rekla nešto ružno?...Pa, Rodžer je moj sestrić iz Švajcarske, samo se javio da proveri nisam li slučajno umrla.
 GVOZDEN
 To je baš lepo od njega...Ovdašnja mladež nije tako pažljiva.
 VERA
 Sedite, gospođa Kruno, da popijemo kaficu. Jeste li i vas dvojica za nešto?
 NENAD
 Super ideja, ja sam toliko gladan da bih mogao da pojedem i svoju sopstvenu patiku...(Gleda žalosnim pogledom svoju patiku) Ionako je jadnica odslužila svoje.
 GVOZDEN
 Kakvo jelo, vojniče, front nam se primakao na tri koraka!
 NENAD
 Baš zato: da povratim snagu pre odlučujuće bitke.
 GVOZDEN
 Ne može! Neprijatelj samo čeka da se prežderemo, opustimo – a onda, cap, bager! Vojniče, pokret!

NENAD

(U kameru) Legija stranaca je banja u odnosu na ovo...Vera, vidimo se večeras, na tvojoj premijeri.

VERA

Povedi i Jovanu.

NENAD

Taman posla da nju zaboravim. Mogli bi ste odmah da mi zapalite sveću. Doviđenja!

GVOZDEN

Zdravo!...(Tiše, Kruni) Doći ću po vas kako smo se dogovorili.

GVOZDEN i NENAD izađu. VERA sprema kafu u kuhinjici. GĐA KRUNA polako, dok joj je VERA okrenuta leđima, izvadi iz kese, očigledno staru, ali izvanredno očuvanu, prekrasnu svečanu haljinu. Prostre je preko stolice. VERA se okrene, donese kafu, ugleda haljinu...i, umalo da od iznenađenja ispusti poslužavnik.Ipak, stavi nekako tacnu na sto, priđe haljini,uzme je u ruke, gleda je ushićeno...

VERA

Čije je ovo?

GĐA KRUNA

Vera, dušo, da li bi htela da probaš tu haljinu, onako, meni za ljubav, samo da vidim kako ti stoji... i da se nečega potsetim.

VERA

A, kafa...

GĐA KRUNA

Ja ću da sipam kafu, a ti je obuci, molim te.

VERA se povuče u stranu da bi se presvukla. GĐA KRUNA sipa kafu. (Pretapanje). Pojavljuje se VERA u KRUNINOJ haljini. Izgleda fenomenalno, kao nekakva vila!...GĐA KRUNA se okrene k njoj, a tacna u rukama joj vidno zadrhti.

Bože, da li je to moguće?!... Ista ja, ko pre pedeset godina!

2. ENT. ŠKOLA.

MARKO drži časove pantomime.

3. EXT. ZGRADA POZORIŠTA.

MINA ulazi u zgradu pozorišta: »Teatar T. Kamera je otprati, a zatim se zaustavi na panou koji najavljuje predstavu: »Poljubi me, Kejt«.

3. EXT. ŠKOLA.

MARKO izlazi iz škole i seda u taksu. Ide na premijeru.

4. EXT. ZGRADA POZORIŠTA.

PEĐA i VERA ulaze u zgradu. Ona je u onoj Kruninoj haljini, sašivenoj pre pola veka, gotovo kao neka inkarnacija stare gospođe.

5. EXT. ZGRADA.

GĐA KRUNA i GVOZDEN, doterani, izlaze iz zgrade i ulaze u taksi koji ih čeka ispred. GVOZDEN kavaljerski otvori vrata i pomogne KRUNI da uđe u auto. Idu na premijeru.

6. EXT. PARKIĆ.

NENAD i JOVANA se takođe nalaze. Poljube se, a zatim zagrljeni nastave prema autobuskoj stanici. Idu na premijeru.

7. EXT. ZGRADA.

CECA, VERINA najbolja gluvonema drugarica, doterana, izlazi iz svoje zgrade i, takođe, seda u taksi. Ide na premijeru.

8. ENT. POZORIŠNA SALA.

Pratimo jednu dužu, atraktivnu sekvencu iz mjuzikla »Poljubi me, Kejt«, u kojoj se pojavljuje Mina Lazarević. Švenk na publiku: u prvim redovima su poznati likovi iz serije. Kraj predstave. Aplauz. Ovacije. Poklon glumaca... (Pretapanje)

9. EXT. PARKIĆ. NOĆ.

Veselo društvo koje je dosta popilo nakon premijere, vraća se prema VERINOJ zgradi. Neki žagore, neki pevaju, neki se smeju... Svi su zagrljeni: VERA, PEĐA, MARKO, MINA, GVOZDEN, GĐA KRUNA, CECA, NENAD i JOVANA. Prilaze parku obasjanog mesečinom. Primete da neko stoji ispod table s košem. Kada priđu sasvim blizu, zastanu i gledaju u potpunoj neverici! Pred njima je ALEKSA, obučen u najsvečanije odelo. Gleda ih smešeći se, a u ruci drži podignut komad papira. GVOZDEN mu polako priđe, ALEKSA mu pruži papir. GVOZDEN priđe bliže sijalici. Čita:

GVOZDEN

»...Opštinski sekretarijat, i tako dalje, i tako dalje...Ovim dopisom obaveštavamo Kućni savet zgrade u ulici Dunavska košava broj 66, kao i stanare svih okolnih zgrada, da je projekat izgradnje garaže i benzinske pumpe na pomenutoj lokaciji – definitivno obustavljen!«...Čuli ste: pobeda...!

GVOZDEN u oduševljenju baci papir u vis, a onda svi počnu da igraju i da se vesele na sred parka u noći. Svetla na okolnim zgradama počnu da se pale, a bunovni stanari da izviruju kroz svoje prozore.

NENAD

Hej, narode, nema garaže, nema benzinske pumpe – naš parkić je odbranjen!

Svi počnu međusobno da se grle, ljube i da čestitaju jedno drugome. Neki stanari počnu da se pojavljuju iz svojih ulaza i da prilaze veselom društvu u parku, takođe grleći se i ljubeći međusobno. Slavlje je, takoreći, neopisivo!

U sred te sveopšte radosti, GVOZDEN se izdvoji iz mase i polako priđe ALEKSI.

GVOZDEN

Dobro, bre, Aleksa, ko si ti, u stvari?

ALEKSA

Ako ti to kažem, Gvozdene, morao bih da te ubijem.

GVOZDEN

Onda, nema veze. Uostalom, ko da je to više uopšte više važno.

Dođi da zagrlim!

GVOZDEN i ALEKSA se, na veliko odobravanje svih prisutnih, ko najrođenija braća zagrlje i izljube! NENAD koji se povukao malo sa strane, pripali fitilj – i prva raketa poleti put neba!

Počinje spektakularan vatromet!

K R A J   S E R I J E